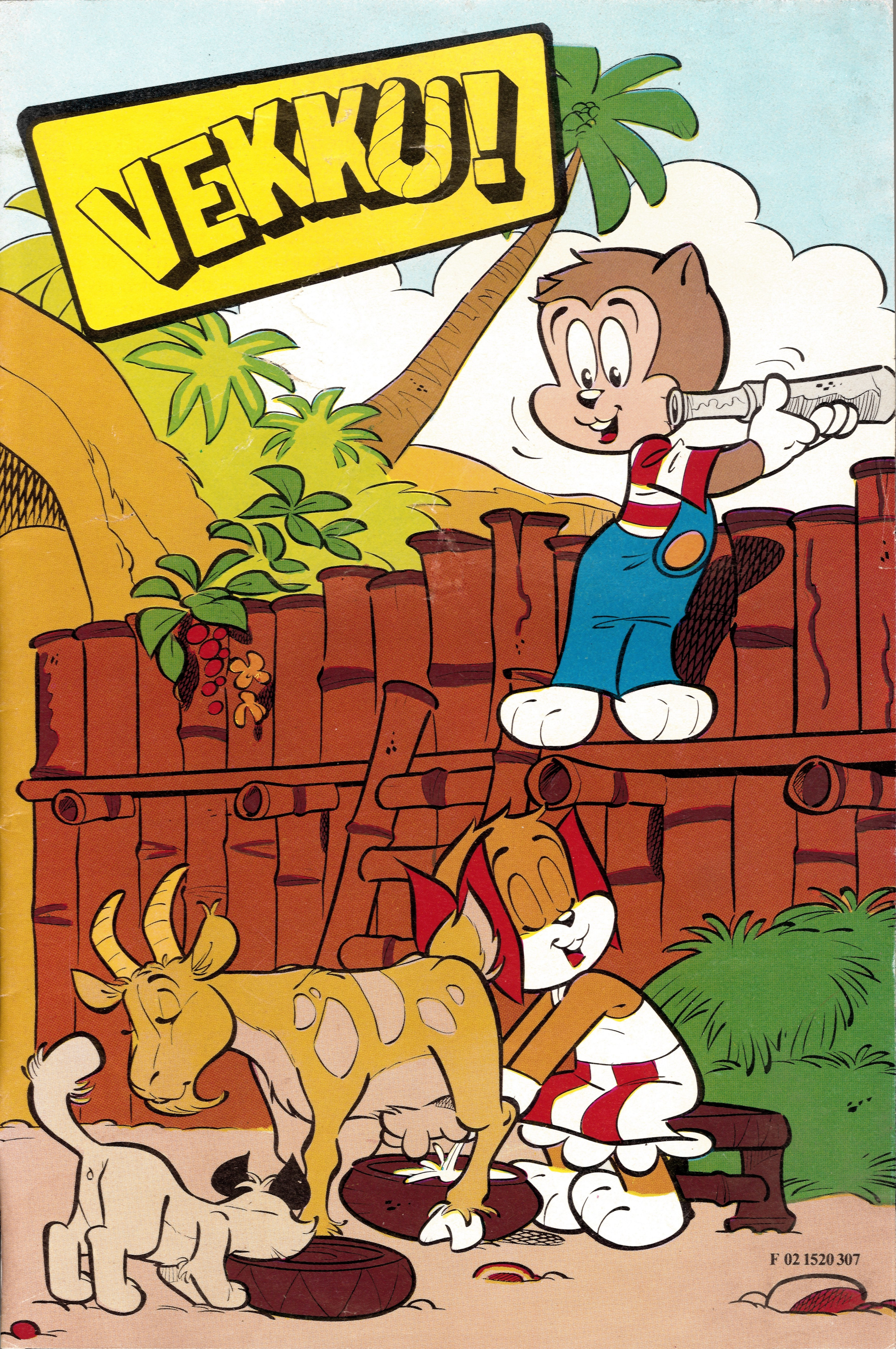
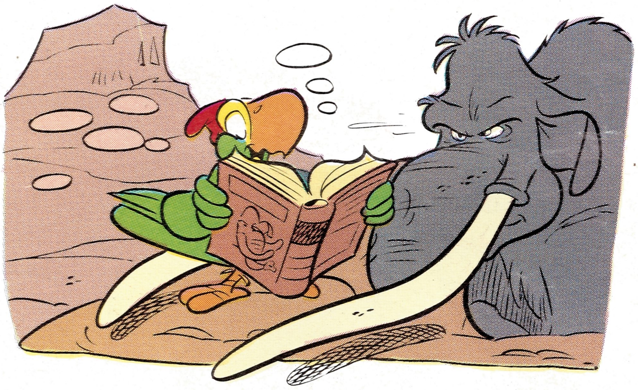
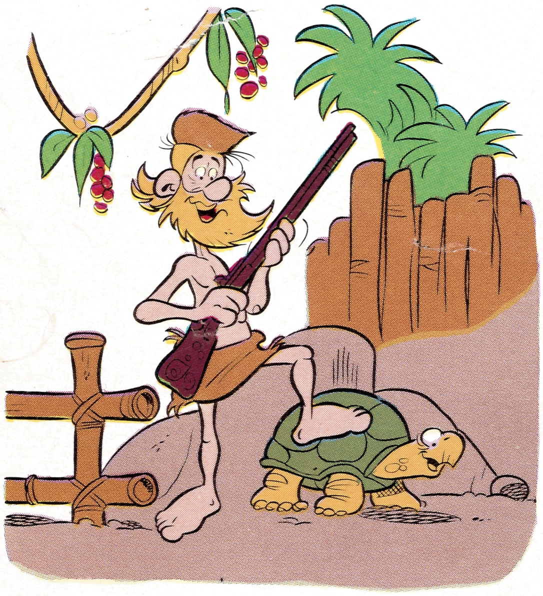

VEKKU!
F 02 1520 307

HEISSULI!

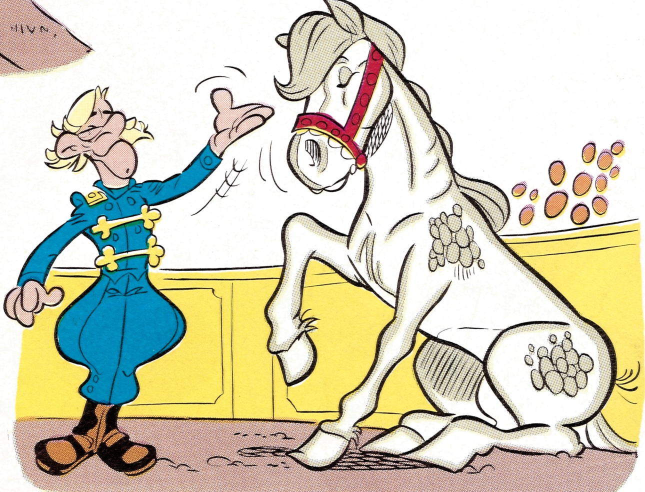
Hiiristä ja mammuteista on kysymys tämänkertaisessa Veitikat-sarjassa! Olin itse mukana ja voin sanoa, etten iki maailmassa ole nähnyt isompaa eläintä . . . ja minä olen sentään nähnyt yhtä jos toistakin! En nimittäin ole pelkästään viisas ja kaunis — olen myös matkustellut melko lailla! Usko pois!

Robinson Crusoe on todella ollut olemassa. Tai paremminkin: tietyllä Tyynen Valtameren saarella on aikojen kuluessa elellyt useampiakin ihmisiä suurin piirtein siihen tapaan kuin Daniel Defoen kuuluisassa romaanissa. Enemmän suuren valtameren pienestä saaresta voit lukea sivuilta 15—18!

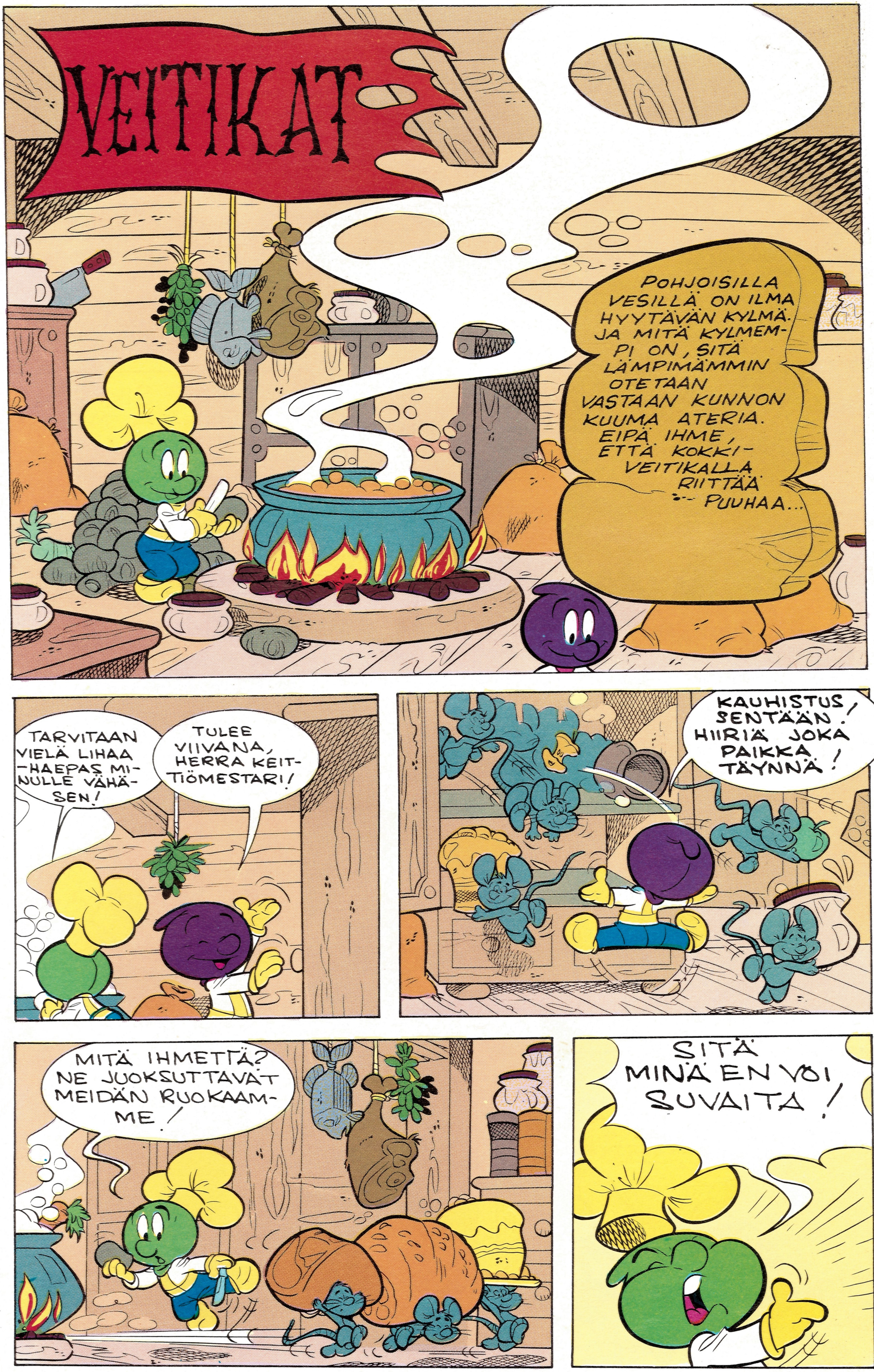

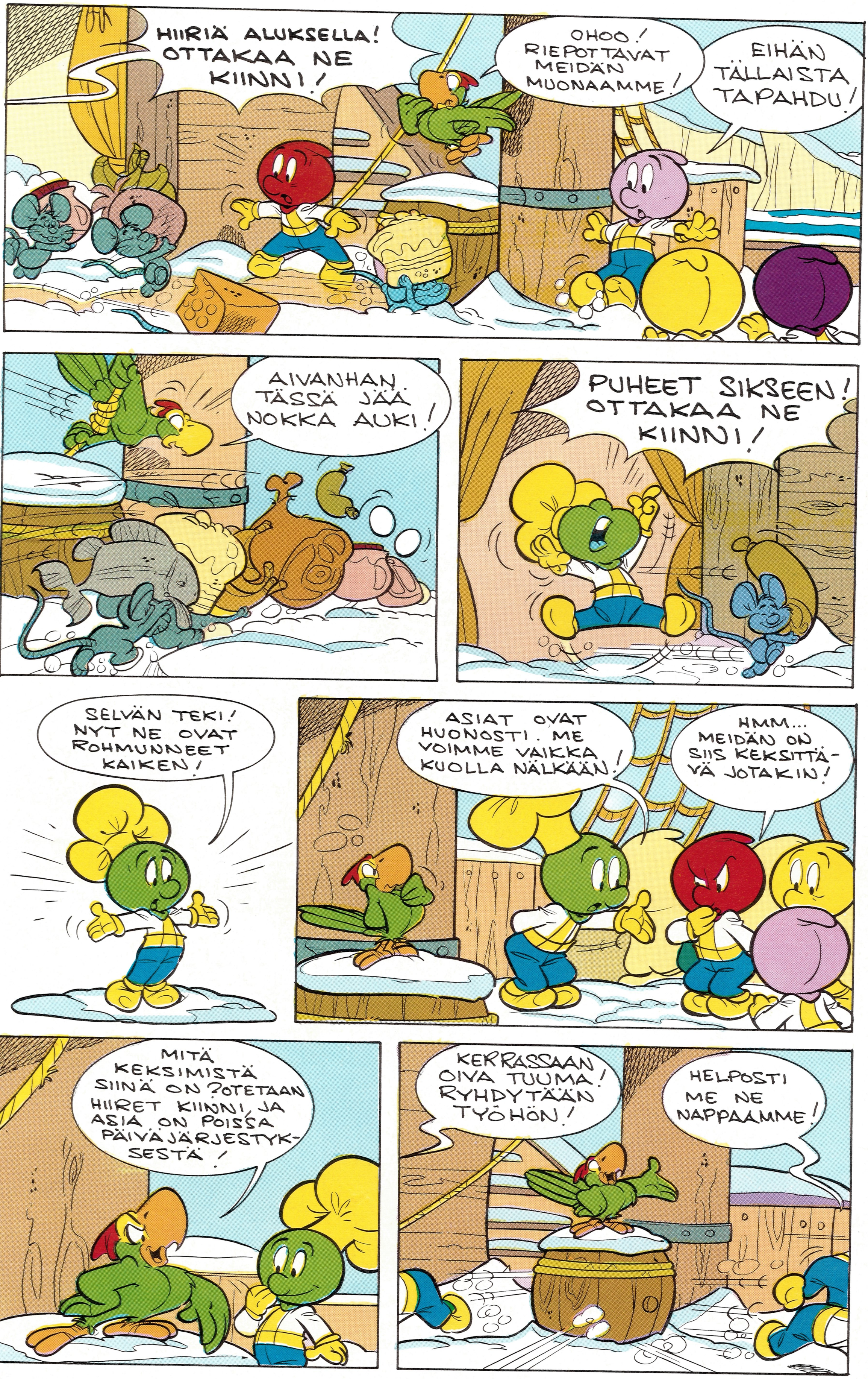

Miehet urheita? Hmjaa . . . en nyt oikein tiedä. Tässä Vekun numerossa on tarina urheasta naisesta — ja mukana oleva mies on kaikkea muuta kuin urhea. Ymmärrät paremmin, kunhan luet tarinan sivuilta 29—31.

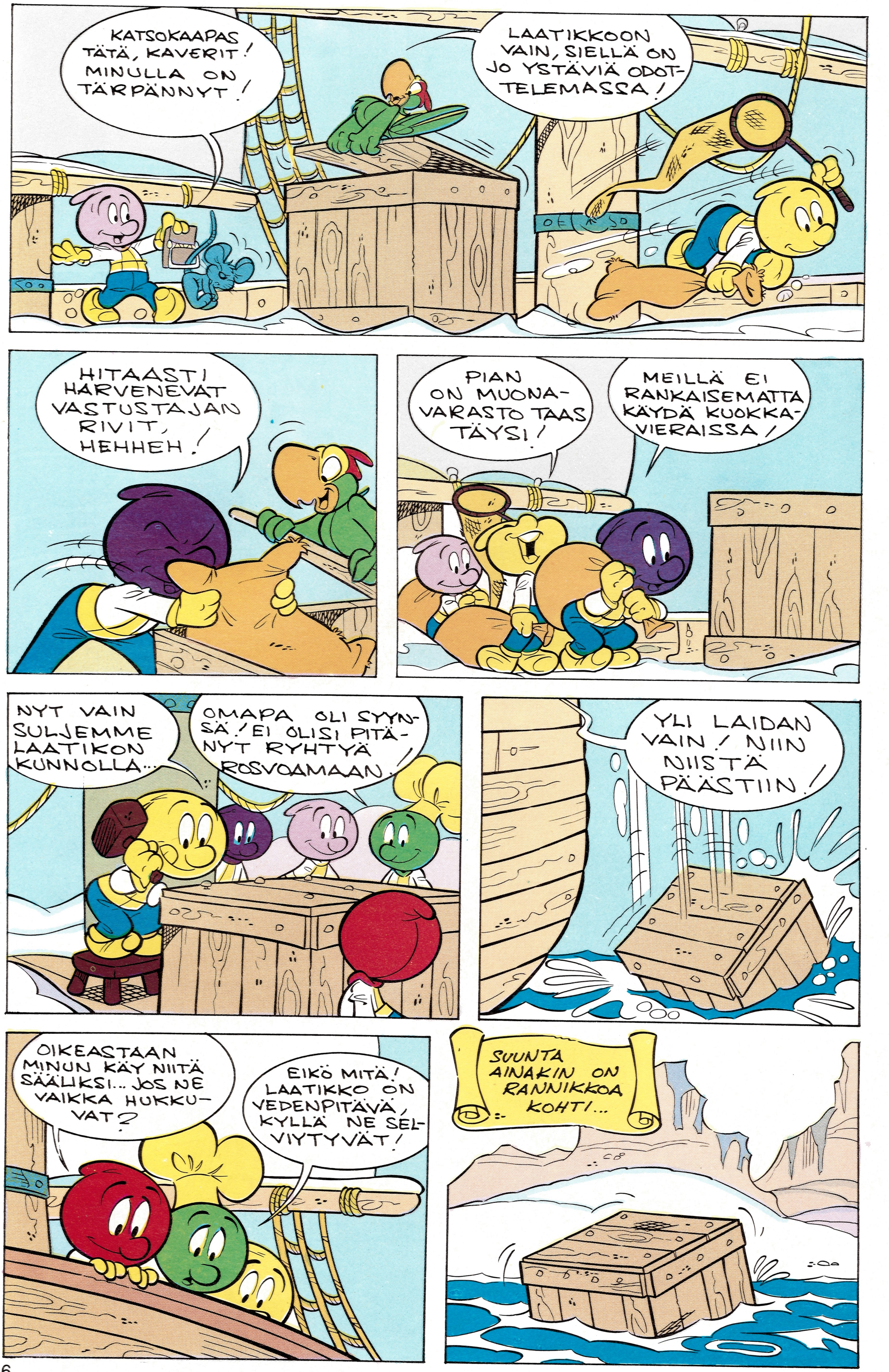
Tottelevaisista hevosista, nopeista lentokoneista ja paljosta muusta saat lukea Missä? Koska? Kuinka? Miksi? -sivuilta (22—23). Itse olen kohtalaisen utelias luonnostani (sen takia tätä viisautta onkin karttunut) ja aloitan aina lukemiseni näiltä sivuilta, kun uusi Vekun numero joutuu käsiini . . .

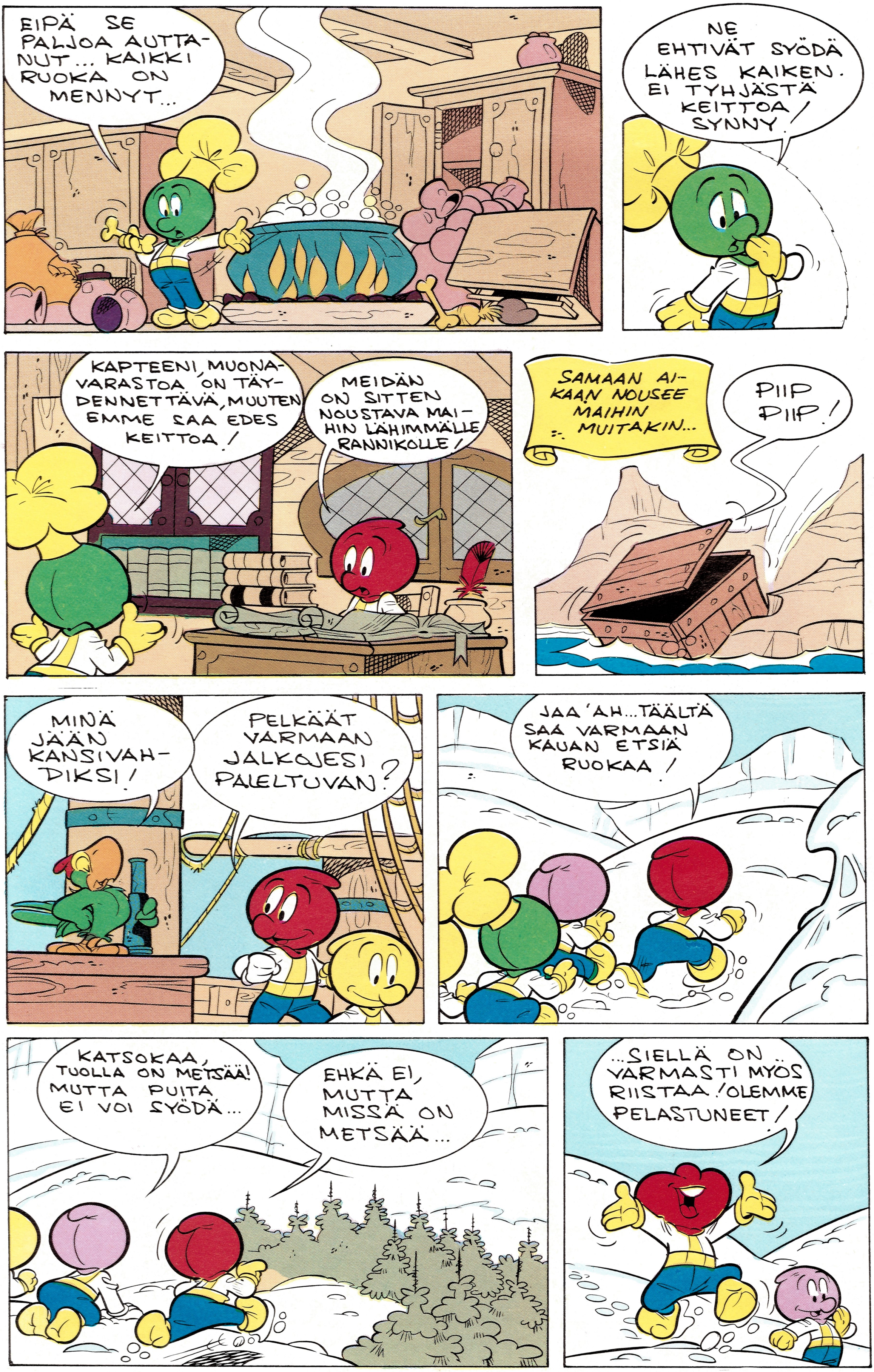

VEITIKAT
POHJOISILLA VESILLÄ ON ILMA HYYTÄVÄN KYLMÄ. JA MITÄ KYLMEMPI ON, SITÄ LÄMPIMÄMMIN OTETAAN VASTAAN KUNNON KUUMA ATERIA. EIPÄ IHME, ETTÄ KOKKI-VEITIKALLA RIITTÄÄ PUUHAA...
TARVITAAN VIELÄ LIHAA -HAEPAS MINULLE VÄHÄSEN!
TULEE VIIVANA, HERRA KEITTIÖMESTARI!
KAUHISTUS SENTÄÄN! HIIRIÄ JOKA PAIKKA TÄYNNÄ!
MITÄ IHMETTÄ? NE JUOKSUTTAVAT MEIDÄN RUOKAAMME!
SITÄ MINÄ EN VOI SUVAITA!

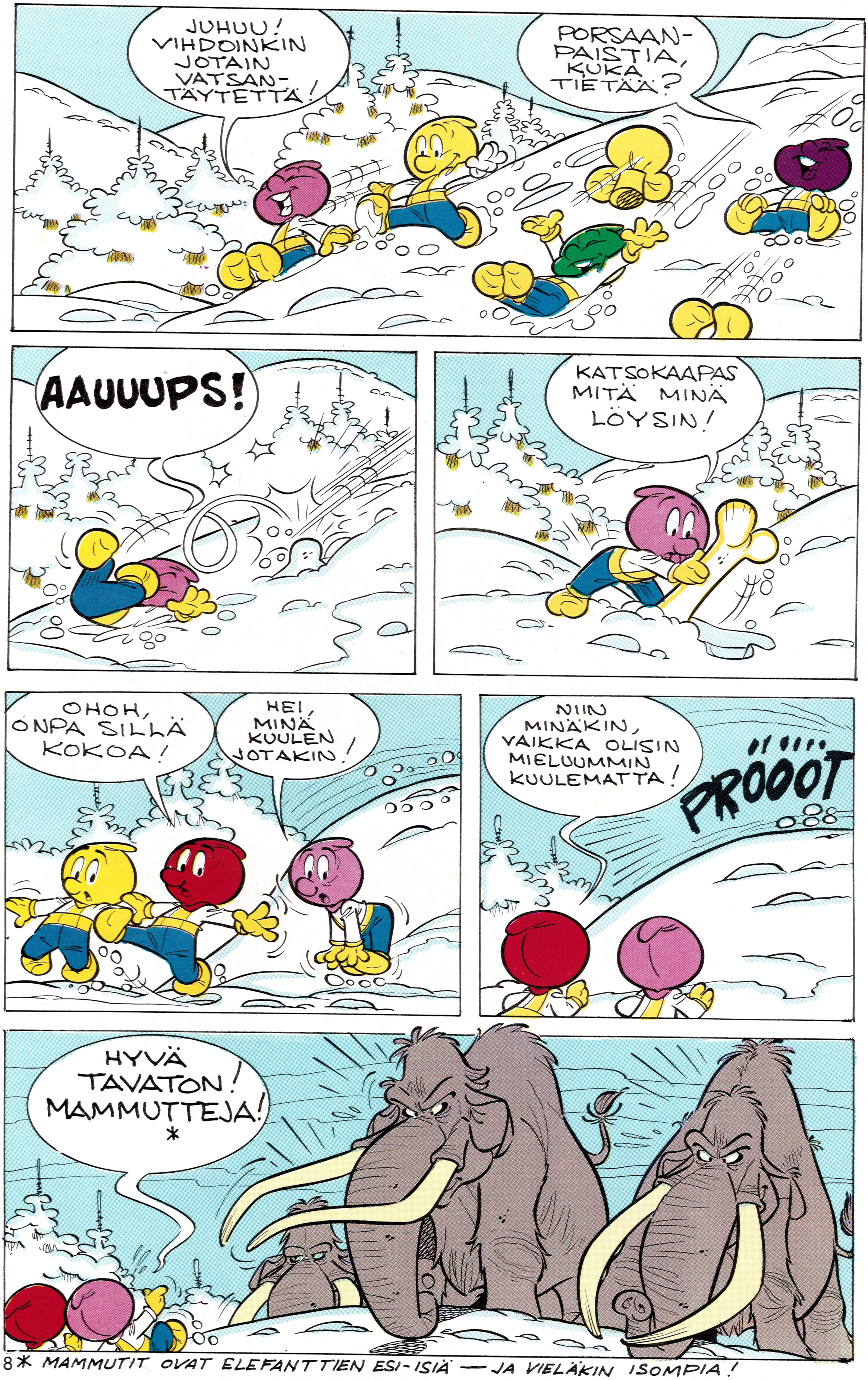

HIIRIÄ ALUKSELLA! OTTAKAA NE KIINNI!
OHOO! RIEPOTTAVAT MEIDÄN MUONAAMME!
EIHÄN TÄLLAISTA TAPAHDU!
AIVANHAN TÄSSÄ JÄÄ NOKKA AUKI!
PUHEET SIKSEEN! OTTAKAA NE KIINNI!
SELVÄN TEKI! NYT NE OVAT ROHMUNNEET KAIKEN!
ASIAT OVAT HUONOSTI. ME VOIMME VAIKKA KUOLLA NÄLKÄÄN!
HMM... MEIDÄN ON SIIS KEKSITTÄVÄ JOTAKIN!
MITÄ KEKSIMISTÄ SIINÄ ON? OTETAAN HIIRET KIINNI, JA ASIA ON POISSA PÄIVÄJÄRJESTYKSESTÄ!
KERRASSAAN OIVA TUUMA! RYHDYTÄÄN TYÖHÖN!
HELPOSTI ME NE NAPPAAMME!

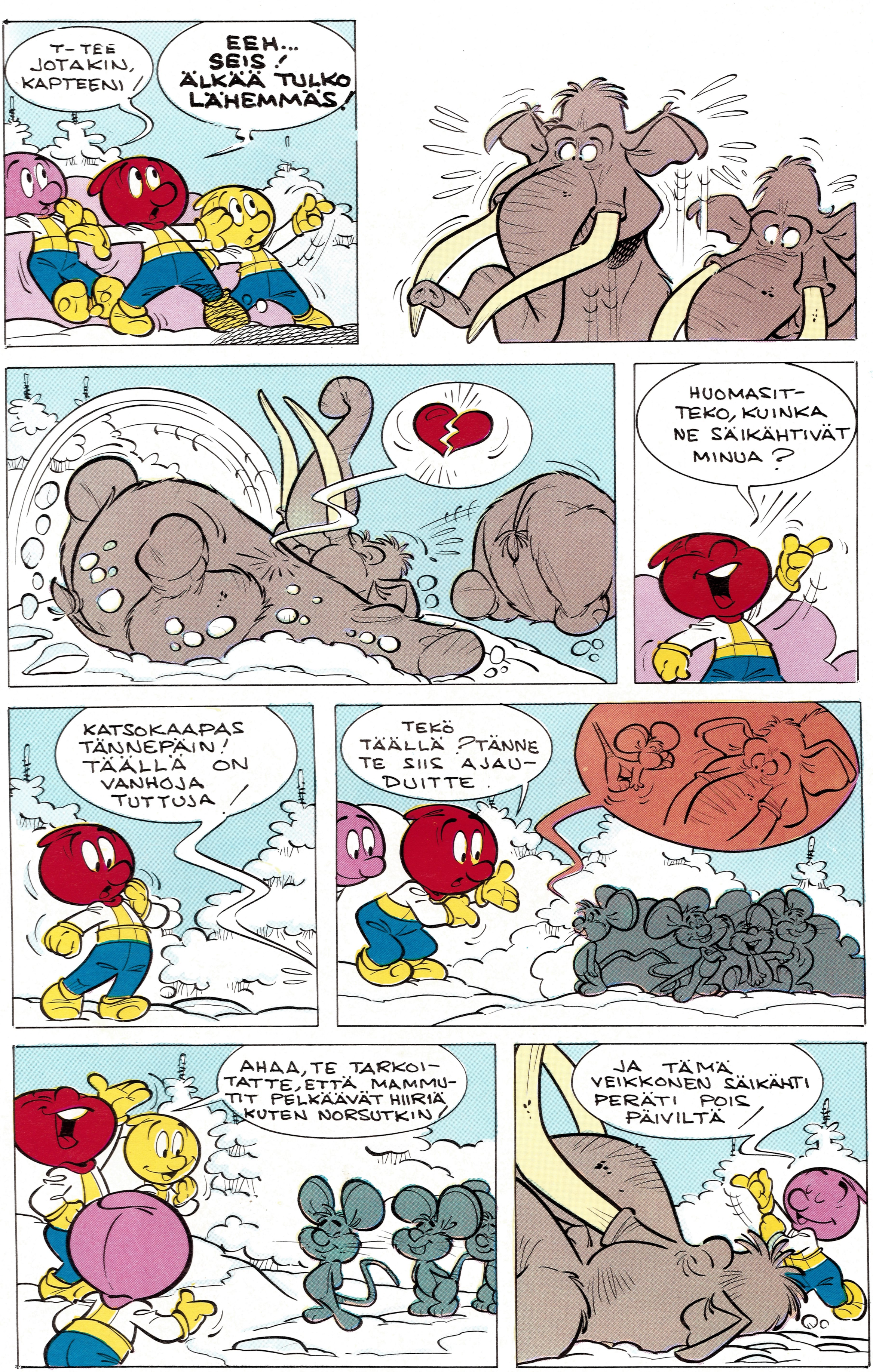

VANHA, KOETELTU KONSTI! HIIRENLOUKUT OVAT YHÄ PARASTA HIIRENPYYNTI-ALALLA!
MINÄ TEEN NIINKUIN SE HAMELNIN PILLIPIIPARI...
HEI! MITÄ VARTEN SINÄ KÄVELET MINUN ANSOIHINI?
AUH!
OLETKO MENETTÄNYT JÄRKESI?!
MINULLA ONKIN HIENOSTUNUT MENETELMÄ!
KAS NIIN, NYT ON JO TÄMMÖINEN SÄKKI TÄYNNÄ...
...MUTTA LOPPU EI VIELÄ EDES HÄÄMÖTÄ!

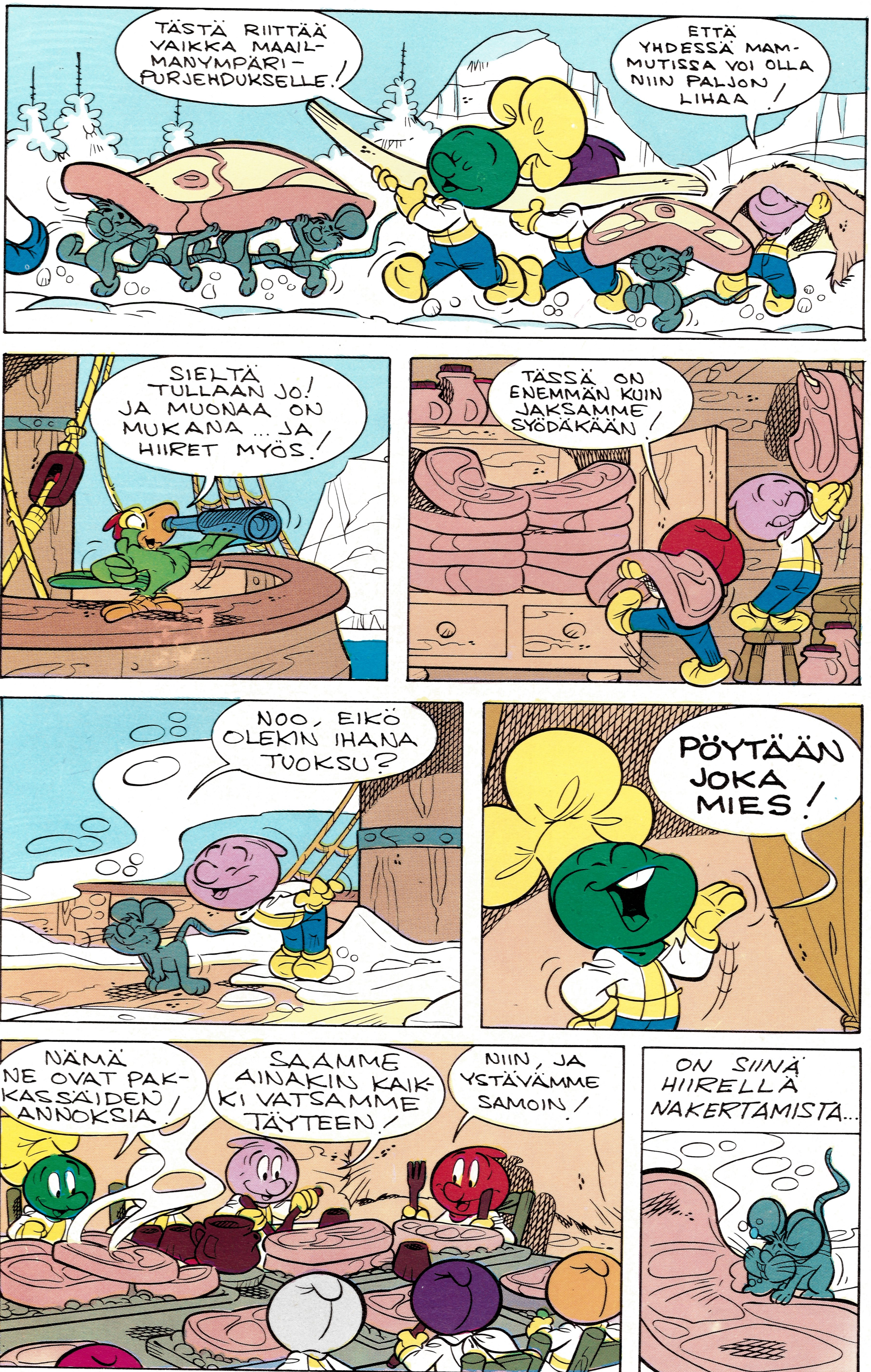

KATSOKAAPAS TÄTÄ, KAVERIT! MINULLA ON TÄRPÄNNYT!
LAATIKKOON VAIN, SIELLÄ ON JO YSTÄVIÄ ODOTTELEMASSA!
HITAASTI HARVENEVAT VASTUSTAJAN RIVIT, HEHHEH!
PIAN ON MUONAVARASTO TAAS TÄYSI!
MEILLÄ EI RANKAISEMATTA KÄYDÄ KUOKKAVIERAISSA!
NYT VAIN SULJEMME LAATIKON KUNNOLLA...
OMAPA OLI SYYNSÄ! EI OLISI PITÄNYT RYHTYÄ ROSVOAMAAN!
YLI LAIDAN VAIN! NIIN NIISTÄ PÄÄSTIIN!
OIKEASTAAN MINUN KÄY NIITÄ SÄÄLIKSI... JOS NE VAIKKA HUKKUVAT?
EIKÖ MITÄ! LAATIKKO ON VEDENPITÄVÄ, KYLLÄ NE SELVIYTYVÄT!
SUUNTA AINAKIN ON RANNIKKOA KOHTI...

EIPÄ SE PALJOA AUTTANUT... KAIKKI RUOKA ON MENNYT...
NE EHTIVÄT SYÖDÄ LÄHES KAIKEN. EI TYHJÄSTÄ KEITTOA SYNNY!
KAPTEENI, MUONAVARASTOA ON TÄYDENNETTÄVÄ, MUUTEN EMME SAA EDES KEITTOA!
MEIDÄN ON SITTEN NOUSTAVA MAIHIN LÄHIMMÄLLE RANNIKOLLE!
SAMAAN AIKAAN NOUSEE MAIHIN MUITAKIN...
PIIP PIIP!
MINÄ JÄÄN KANSIVAHDIKSI!
PELKÄÄT VARMAAN JALKOJESI PALELTUVAN?
JAA'AH... TÄÄLTÄ SAA VARMAAN KAUAN ETSIÄ RUOKAA!
KATSOKAA, TUOLLA ON METSÄÄ! MUTTA PUITA EI VOI SYÖDÄ...
EHKÄ EI, MUTTA MISSÄ ON METSÄÄ...
...SIELLÄ ON VARMASTI MYÖS RIISTAA! OLEMME PELASTUNEET!

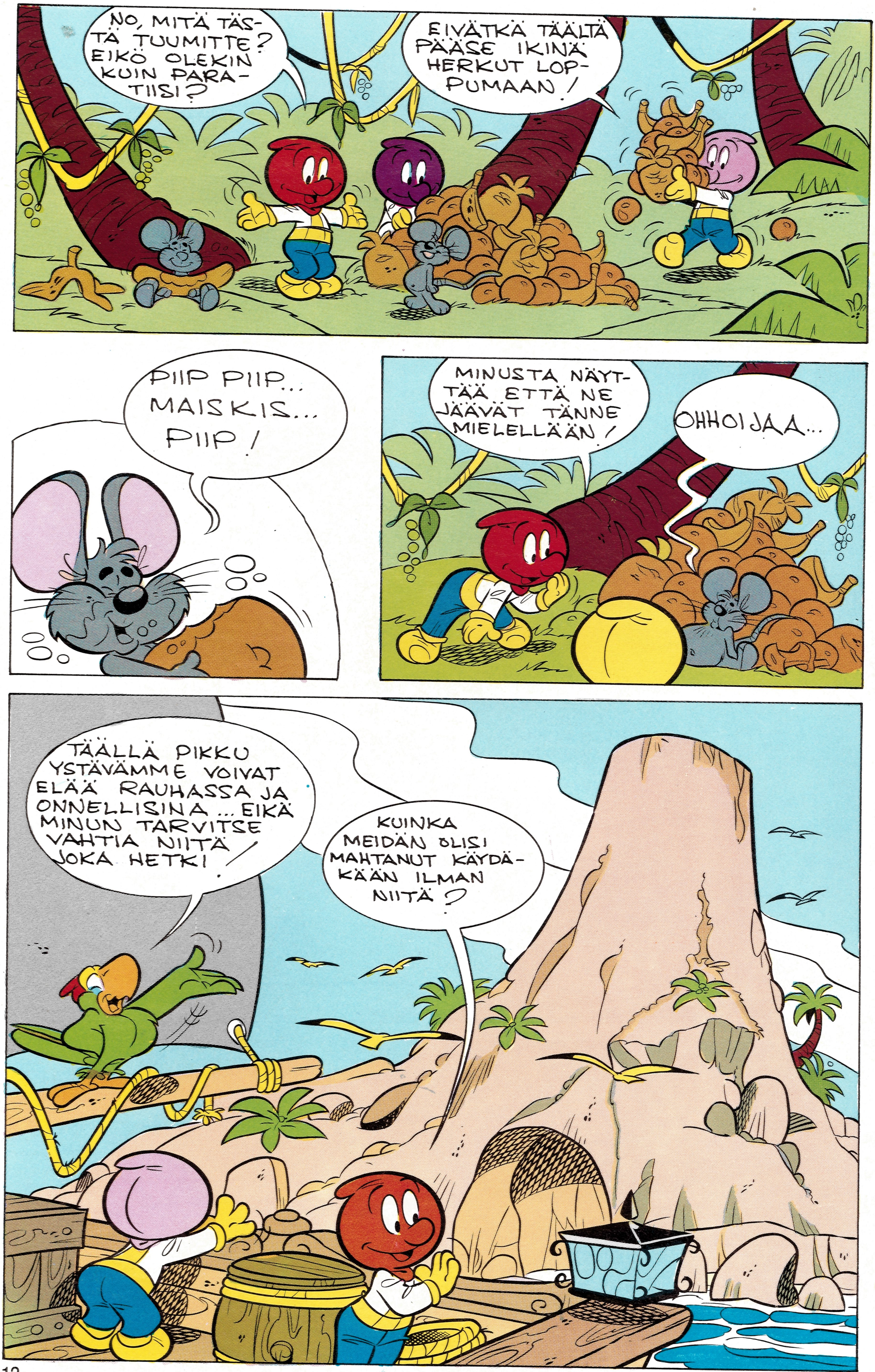

* MAMMUTIT OVAT ELEFANTTIEN ESI-ISIÄ — JA VIELÄKIN ISOMPIA!

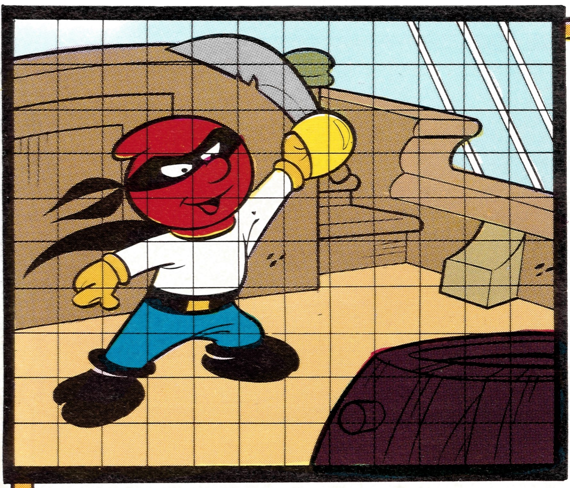

T-TEE JOTAKIN, KAPTEENI!
EEH... SEIS! ÄLKÄÄ TULKO LÄHEMMÄS!
HUOMASITTEKO, KUINKA NE SÄIKÄHTIVÄT MINUA?
KATSOKAAPAS TÄNNEPÄIN! TÄÄLLÄ ON VANHOJA TUTTUJA!
TEKÖ TÄÄLLÄ? TÄNNE TE SIIS AJAUDUITTE.
AHAA, TE TARKOITATTE, ETTÄ MAMMUTIT PELKÄÄVÄT HIIRIÄ KUTEN NORSUTKIN!
JA TÄMÄ VEIKKONEN SÄIKÄHTI PERÄTI POIS PÄIVILTÄ!

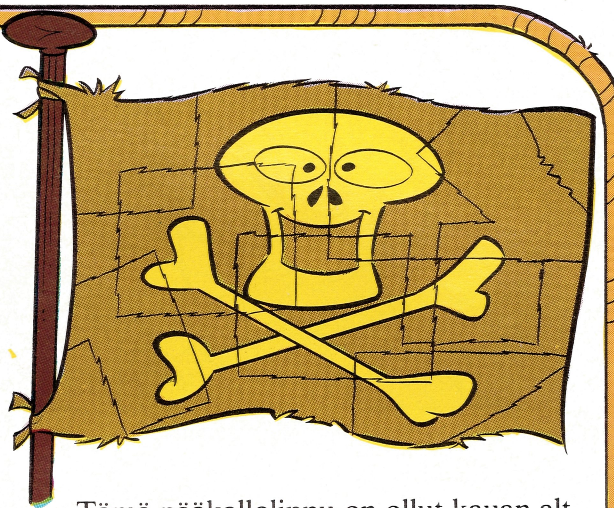

TÄSTÄ RIITTÄÄ VAIKKA MAAILMANYMPÄRIPURJEHDUKSELLE!
ETTÄ YHDESSÄ MAMMUTISSA VOI OLLA NIIN PALJON LIHAA!
SIELTÄ TULLAAN JO! JA MUONAA ON MUKANA ... JA HIIRET MYÖS!
TÄSSÄ ON ENEMMÄN KUIN JAKSAMME SYÖDÄKÄÄN!
NOO, EIKÖ OLEKIN IHANA TUOKSU?
PÖYTÄÄN JOKA MIES!
NÄMÄ NE OVAT PAKKASSÄIDEN ANNOKSIA!
SAAMME AINAKIN KAIKKI VATSAMME TÄYTEEN!
NIIN, JA YSTÄVÄMME SAMOIN!
ON SIINÄ HIIRELLÄ NAKERTAMISTA...

HYVÄN ATERIAN JÄLKEEN TULEE HELPOSTI UNI SILMÄÄN...
MUTTA TUOKSUT TAAS OVAT HAVAHDUTTANEET ERÄÄN...
ETKÖ NÄH- NYT LIIKKUVAA VARJOA VEDESSÄ? ÄKKIÄ POIS!
HUH, HIIRILAUMAA ON VAIKEAMPI KAI- TA KUIN SÄKILLIS- TÄ KIRPPUJA!
ILMA LÄMPENEE, LÄHESTYTÄÄN ETELÄÄ...
MAATA NÄKY- VISSÄ!
VALLAN MAINIO PIKKU SAARI!
NYT MAIHIN KAIKKI HIIRET! ILMAN POIKKEUSTA!

NO, MITÄ TÄSTÄ TUUMITTE? EIKÖ OLEKIN KUIN PARATIISI?
EIVÄTKÄ TÄÄLTÄ PÄÄSE IKINÄ HERKUT LOPPUMAAN!
PIIP PIIP... MAISKIS... PIIP!
MINUSTA NÄYTTÄÄ ETTÄ NE JÄÄVÄT TÄNNE MIELELLÄÄN!
OHHOIJAA...
TÄÄLLÄ PIKKU YSTÄVÄMME VOIVAT ELÄÄ RAUHASSA JA ONNELLISINA... EIKÄ MINUN TARVITSE VAHTIA NIITÄ JOKA HETKI!
KUINKA MEIDÄN OLISI MAHTANUT KÄYDÄKÄÄN ILMAN NIITÄ?

LOPPU

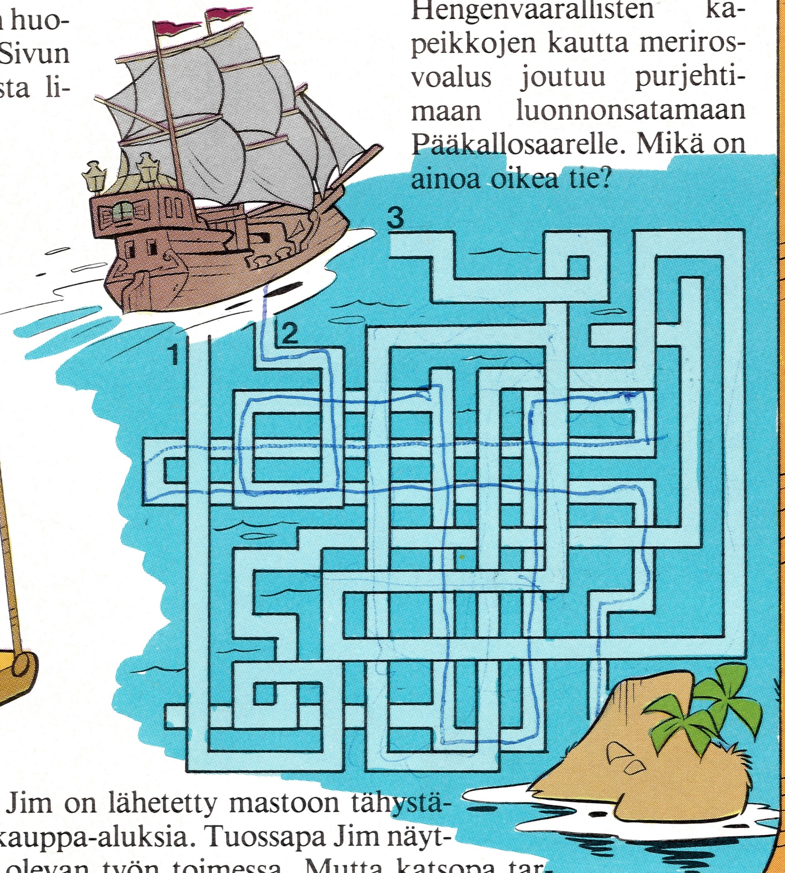

Tämä pääkallolippu on ollut kauan alttiina tuulelle ja tuiverrukselle. Monta kertaa sitä on paikattukin . . . Monestako palasesta se on harsittu kokoon?

Haluaisitko tehdä itsellesi merirosvojulisteen? Ehkä sellaisen, jossa on mukana Musta Merirosvo? Mikäs sen yksinkertaisempaa! Tarvitset suuren paperin, mustan huopakynän ja tarkkaa silmää. Sivun alalaidassa on julisteen teosta lisää.

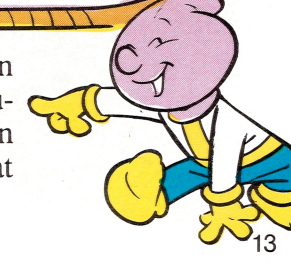
Hengenvaarallisten kapeikkojen kautta merirosvoalus joutuu purjehtimaan luonnonsatamaan Pääkallosaarelle. Mikä on ainoa oikea tie?

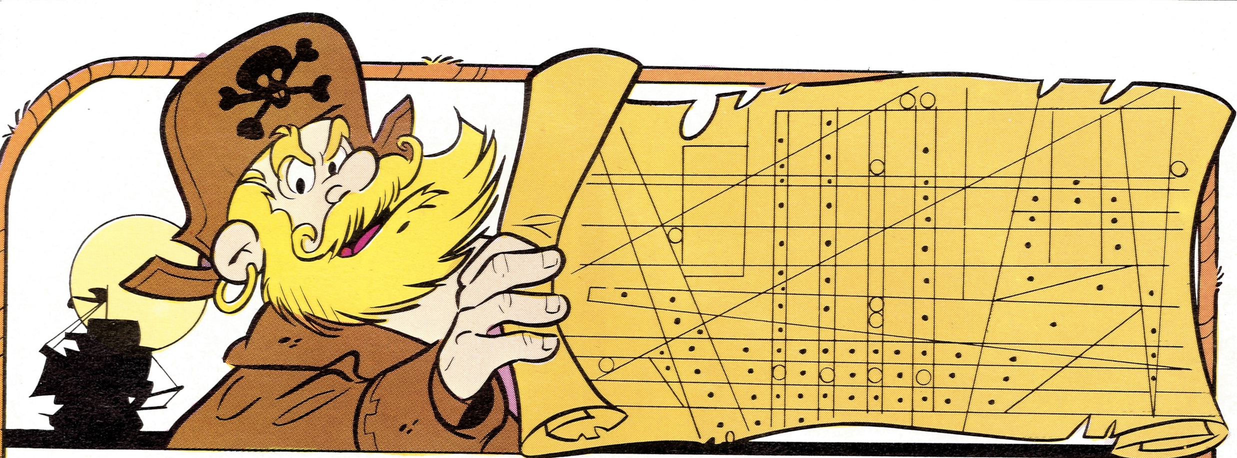

Vetelä Jim on lähetetty mastoon tähystämään kauppa-aluksia. Tuossapa Jim näyttääkin olevan työn toimessa. Mutta katsopa tarkemmin! Yhdeksän seikkaa on nyt vialla tässä kuvassa! Tutkipa, mitkä!

Merirosvojuliste: Jaa iso paperi ensin lyijykynällä ruutuihin — samaan tapaan kuin tuossa pikkukuvassa ylhäällä. Sitten vain jäljennät mallikuvan — ruutu ruudulta. Mustan Merirosvon kuva hahmottuu vähitellen isolle paperillesi. Kun olet valmis, voit pyyhkiä kumilla lyijykynäviivat pois ja värittää julisteen!

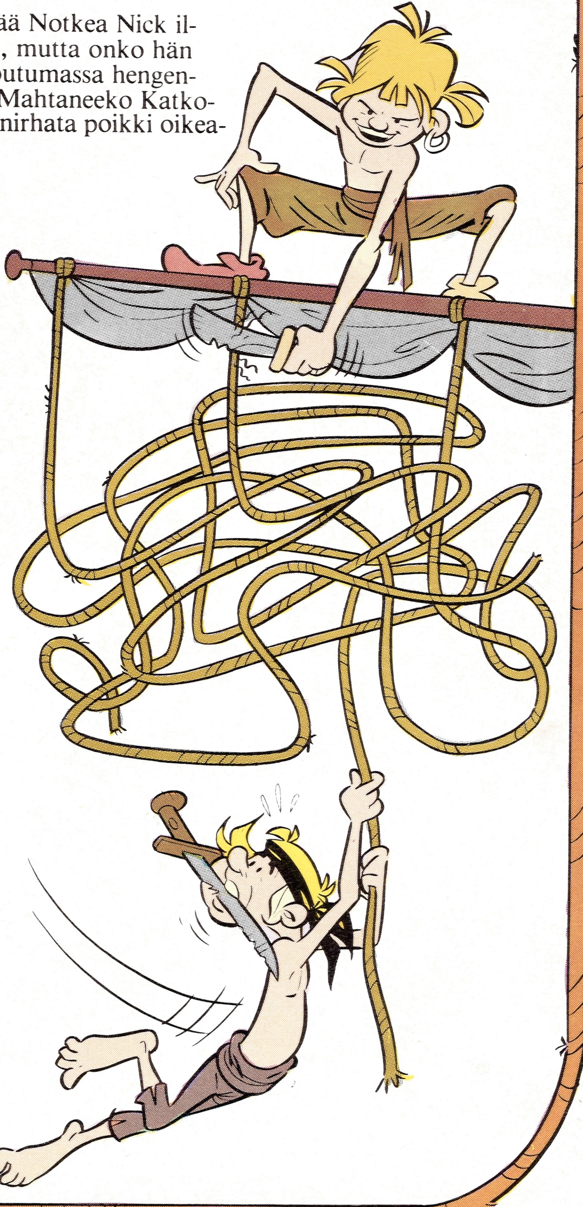

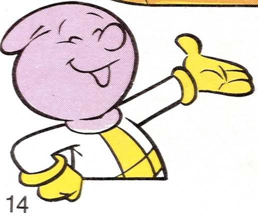
Tässä on piirustus, jonka merirosvokapteeni Kidd on omakätisesti laatinut. Värjää kaikki alueet, joissa on musta pilkku, niin näet mitä kapteenilla on ollut mielessään!

Tässä kiitää Notkea Nick ilman halki, mutta onko hän samalla joutumassa hengenvaaraan? Mahtaneeko Katkoja-Kaarlo nirhata poikki oikeata köyttä?

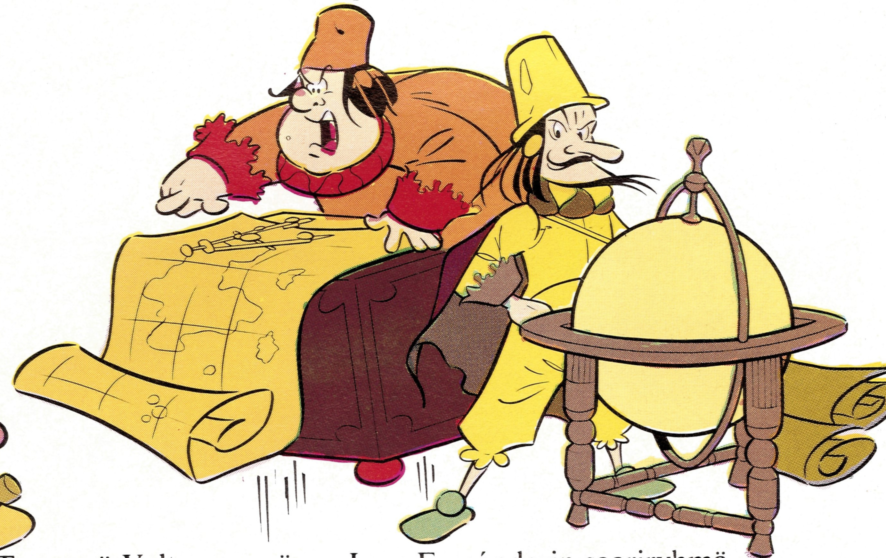
Suolan panema merikarhu Lucky Willy on löytänyt merirosvoaarteen! Ohhoh! onpas lykästänyt! Mutta kuvissa on kahdeksan eroavuutta. Mitkä?

Ratkaisut: Pääkallolippu on harsittu kokoon 16 palasesta. Merirosvoaluksen pitää kulkea reittiä 2. Yhdeksän merkillistä seikkaa: tohvelit, kiikari, herätyskello, tupakka, juomalasi, modernit sukat, pyykkipojat, masto puuttuu Jimin takaa ja köysi puuttuu solmusta ylöspäin. Kapteenin piirustuksesta löytyy komea alus. Kyllä se Katkoja-Kaarlo on katkaisemassa ihan oikeata köyttä. Lucky Willyn kuvat: papukaijan nokka ja viides siipisulka, Willyn neljäs sormi, pääliinan pilkut, kruunun helmet, Willyn vyö, kirstun sarana ja lehti Willyn pään takana.

ROBINSON CRUSOEN SAARI

Tyynessä Valtameressä on Juan Fernándezin saariryhmä. Mas-a-tierran, Mas-a-fueran ja Santa Claran saaret ovat vain pieniä pilkkuja suuressa valtameressä . . . mutta silti ne ovat maailmankuuluja, sillä Robinson Crusoe asusti noilla saarilla.

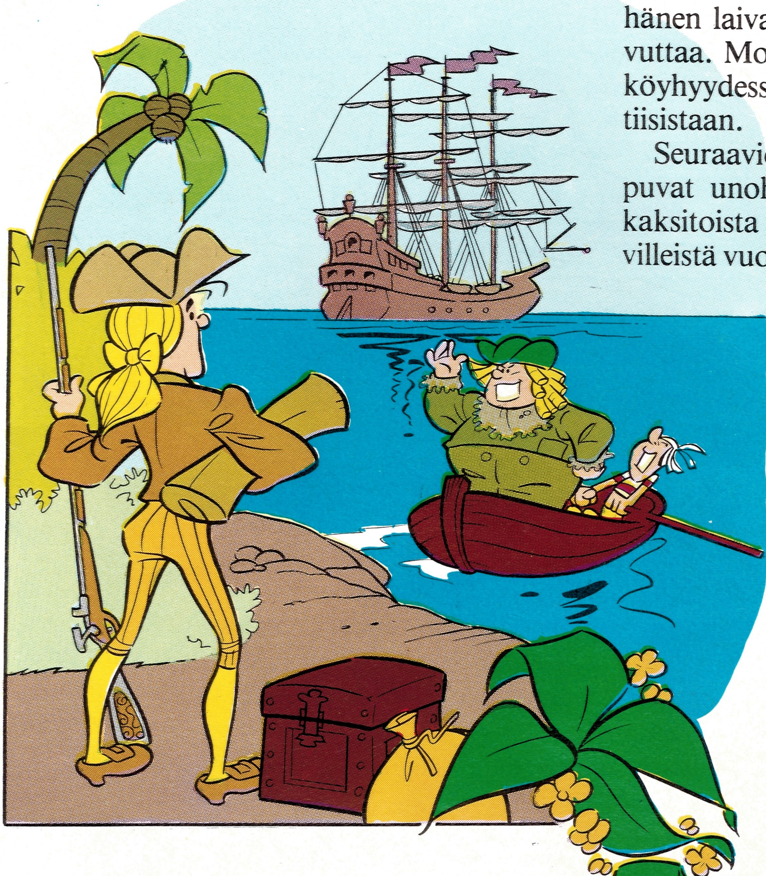

On vuosi 1564, kevät. Limassa, Perun pääkaupungissa, on kapteeni Juan Fernández oikeuden edessä. Hän on purjehtinut Callaon ja Valparaison välisen matkan uskomattomassa 30 päivän ajassa ja samalla matkalla löytänyt kolme saarta. Se tuntuu noituudelta, sillä Espanjan taitavimmiltakin kapteeneilta siihen matkaan kuluu vähintään kuusi kuukautta. Juan Fernándezia syytetään siis noituudesta . . . ja siitä on seurauksena kuolemantuomio!

Mutta kun totuus tulee julki, Fernándezia ylistetään merenkävijöistä taitavimmaksi, ja hän herättää yleistä ihailua. Toisin kuin muut hän ei nimittäin ollut purjehtinut pitkin rannikkoa merivirtoja **vastaan** vaan poikennut lännemmäs ja sillä tavalla välttänyt merivirrat. Sitäpaitsi, hänhän löysi ne kolme uutta saarta Espanjan kuninkaalle.

Perun varakuningas antaa saarille nimen niitten löytäjän mukaan ja nimittää Juan Fernándezin kuvernööriksi. Fernández ottaa mukaansa muutamia espanjalaisia ja muutamia intiaaneja ja perustaa pieneen saarivaltakuntaansa siirtokunnan. Mutta onni ei ole rohkealle kapteenille myötäinen. Hänen maanmiehensä jättävät hänet, ja kun hän myöhemmin yrittää purjehtia Limaan hedelmä- ja vuotalasti mukanaan,

hänen laivansa kärsii haaksirikon, ja hän luovuttaa. Monta vuotta myöhemmin hän kuolee köyhyydessä ja puutteessa kaukana saariparatiisistaan.

Seuraavien sadan vuoden kuluessa saaret vaipuvat unohdukseen — mutta sitten purjehtii kaksitoista jesuiittaa Mas-a-tierralle. He elävät villeistä vuohista, jotka ovat vuosien kuluessa lisääntyneet valtavasti. Mutta uskonnollisillekin uudisraivaajille saari käy ajan mittaan liian eristyneeksi, ja he palaavat sivistyksen pariin. Nyt saarista tulee merirosvojen piilopaikka, jonne he pakenevat oikeuden kättä. Vielä tänäkin päivänä siellä kuuluu olevan kätkössä aarre, jonka sinne kaivoi kuuluisa merirosvo Henry Morgan!

Tulee sitten vuosi 1680. Merirosvoalus ''Viisi satamaa'' laskee ankkurinsa Mas-a-tierran lahteen. Neljä Karibian mereltä kotoisin olevaan Misquito-heimoon kuuluvaa intiaani laskee maihin pyytääkseen tuoretta kalaa miehistölle. Äkkiä jyrähtävät tykit yli meren! Neljä espanjalaista sota-alusta avaa tulen merirosvoalusta kohti. Kolmen intiaanin onnistuu päästä takaisin soutuveneellä, mutta neljäs jää saarelle — Robin! Hänellä on vain muskettinsa, veitsensä ja tuluksensa — mutta hän elää ilman hätää kolme vuotta Juan Fernándezilla. Robinin mukaan Daniel Defoe nimeää romaaninsa sankarin: Robin(son)!

Sattumaa vai johdatusta, että ''Viisi satamaa'' 1704 vielä kerran laskee ankkurin Mas-a-tierran edustalle? Sitä komentaa väkivaltainen lurjus, joka on kiusaamassa miehistöään hengiltä. Laivan navigointiupseeri kyllästyy tyranniaan ja haluaa jäädä vapaaehtoisesti saarelle. Mutta kun soutuvene irtoaa rannasta, Alexander Selkirkiä alkaa kaduttaa. Hän pyytää ja rukoilee päästä mukaan takaisin alukselle . . . mutta vastaukseksi hän saa vain kapteenin pilkallisen naurun.

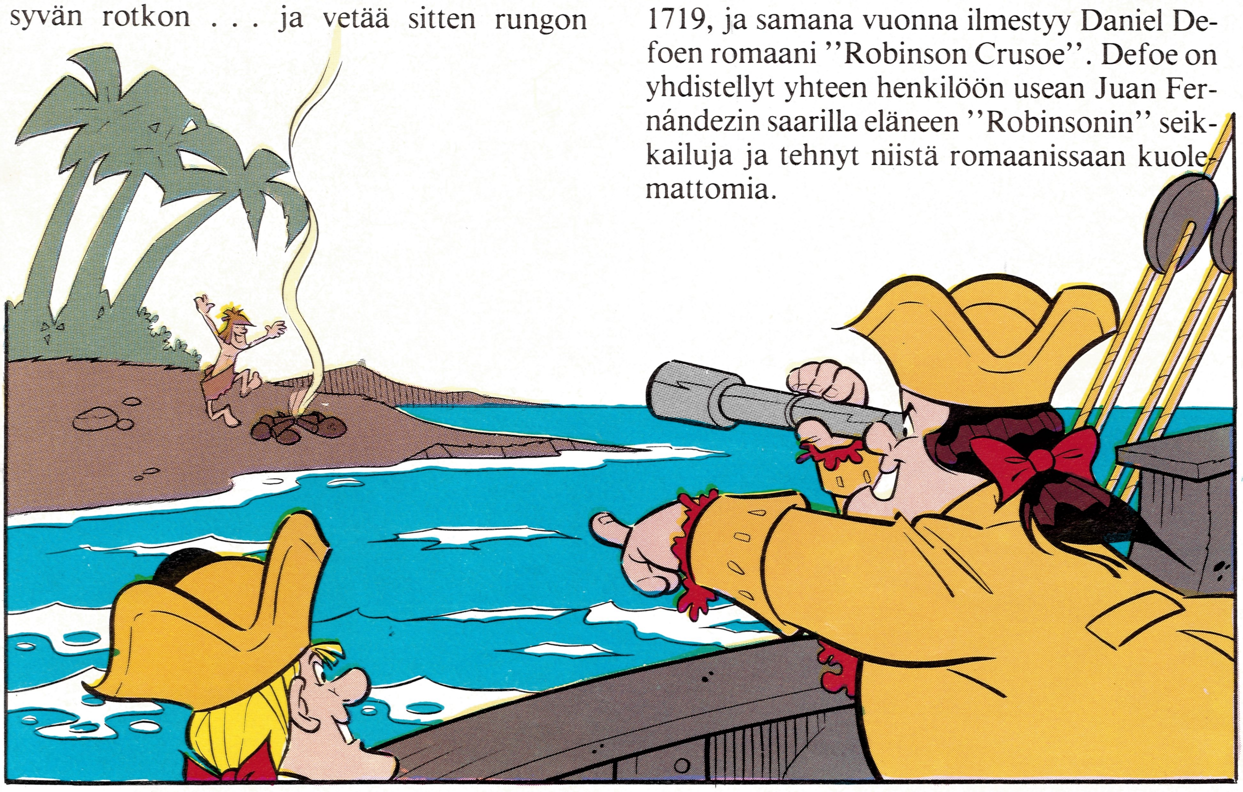

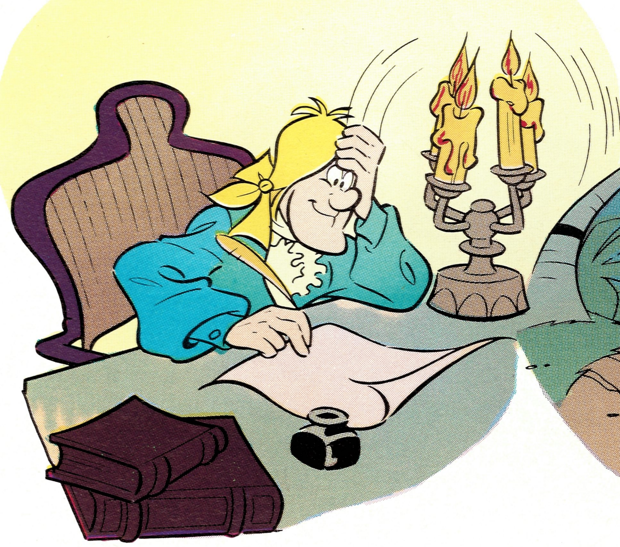
Alexander Selkirkistä tulee se kuuluisa ''Robinson'', jota Daniel Defoe on niin mestarillisesti kuvannut. Hän rakentaa paaluaitauksen luolansa ympärille, kesyttää villejä vuohia ja kissoja ja pukeutuu taljoihin. Sittemmin tämä sivistynyt mies sopeutuu alkeellisiin olosuhteisiin, ja hän alkaa olla kutakuinkin yhtä luonnon kanssa. Lopulta hän on hyväkuntoinen ja voimakas ja notkea, niin että hän kykenee ottamaan villivuohia juoksemalla kiinni . . . paljain käsin.

Monta vuotta myöhemmin saarelle tulee espanjalaisia ottamaan englantilaista kiinni ja tappamaan häntä. He ajavat häntä takaa verikoirat mukanaan. Mutta Alexander tasapainoilee puunrunkoa pitkin yli huimaavan syvän rotkon . . . ja vetää sitten rungon omalle puolelleen. Verikoirat kadottavat jäljen, ja muutaman päivän kuluttua espanjalaiset lähtevät saarelta tiehensä.

Tammikuun 31. päivänä 1709 tapahtuu ihme: kaksi englantilaisalusta purjehtii paikalle, ja Alexander Selkirk pelastuu. Alkuvaikeuksien jälkeen hän löytää kielensä uudelleen. Ja kapteeni Rogers kuuntelee tuntikausia elämästä saarella ja kaikista uskomattomista seikkailuista. Mutta sitä hän ei oikein jaksa uskoa, että ''Robinson'' ottaisi kiinni vuohia paljain käsin. Silloin Alexander huolehtii siitä, että kummallakin aluksella on kylliksi tuoretta vuohenlihaa . . . eikä häneltä kulu hankintaan enempää kuin tunti.

Alakuloisena mutta samalla hyvin onnellisena Alexander Selkirk jättää jäähyväiset nelivuotiselle kodilleen. Lopun ikäänsä hän viettää kotonaan Skotlannissa ja ikävöi jatkuvasti takaisin Mas-a-tierralle. Hän kuolee 1719, ja samana vuonna ilmestyy Daniel Defoen romaani ''Robinson Crusoe''. Defoe on yhdistellyt yhteen henkilöön usean Juan Fernándezin saarilla eläneen ''Robinsonin'' seikkailuja ja tehnyt niistä romaanissaan kuolemattomia.

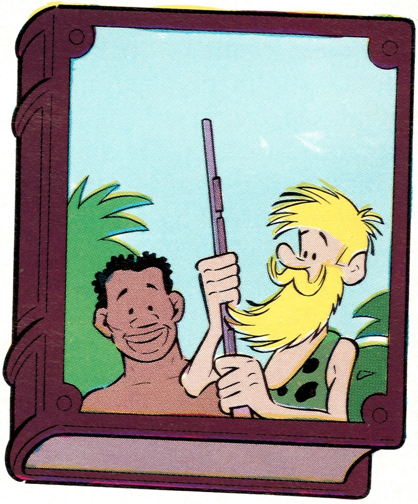

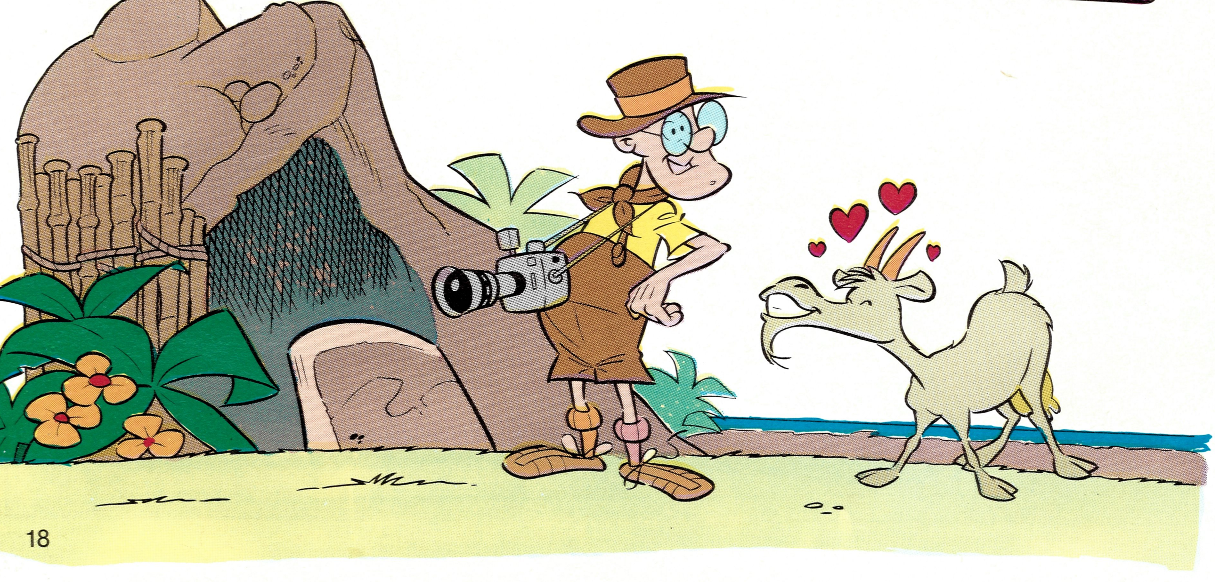

Aitoa ''Robinsonia'', Alexander Selkirkiä englantilaiset kunnioittivat kaksi vuotta hänen kuolemansa jälkeen pystyttämällä muistokiven Mas-a-tierralle. Siinä on lyhyesti kuvattuna hänen kohtalonsa ja seikkailunsa.

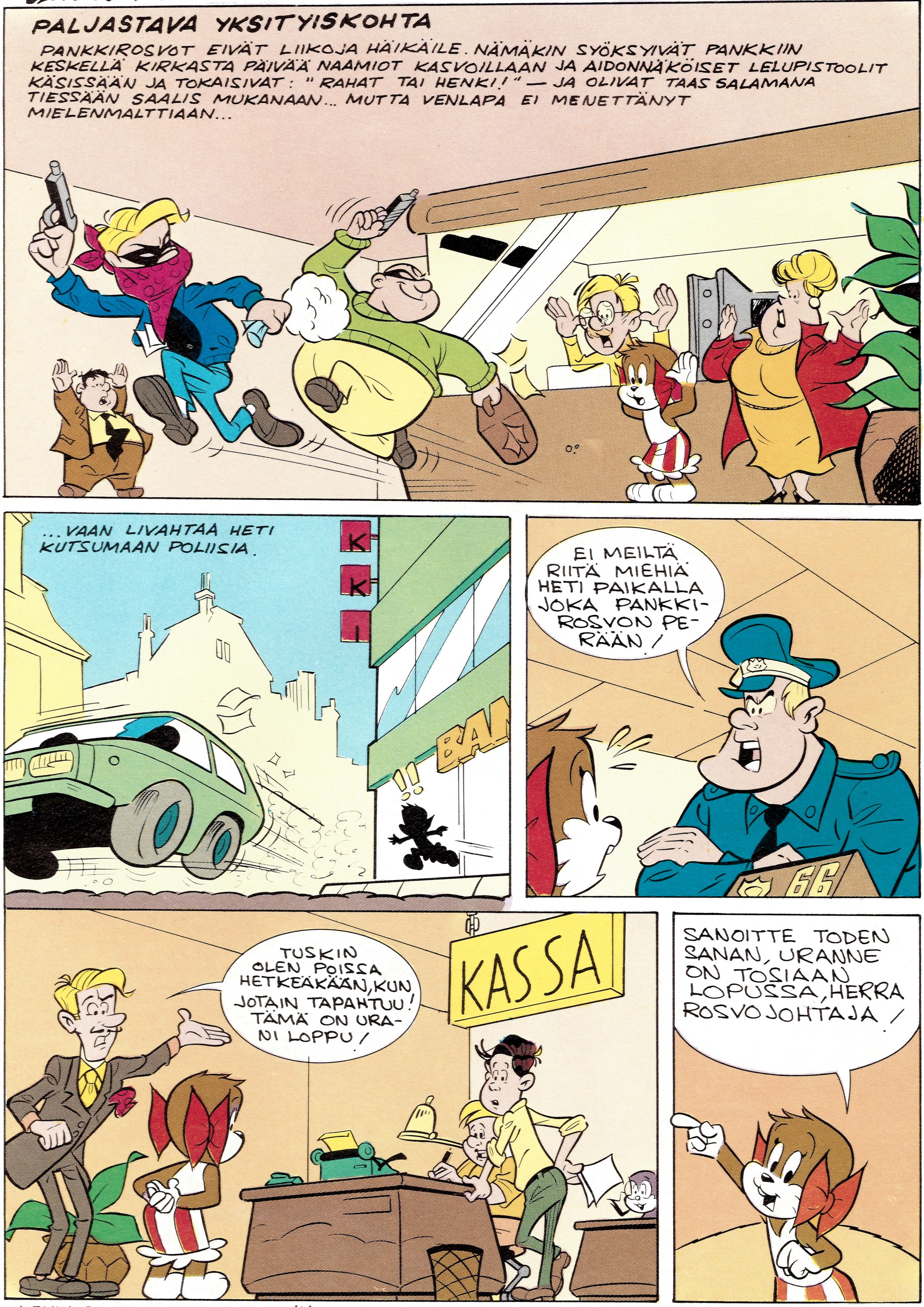
Mitä tapahtuu sitten? No, saaret joutuvat jälleen merirosvojen haltuun — pääasiassa Englannin lipun alla purjehtivien kaappareitten. Se häiritsee espanjalaisia, jotka päättävät hävittää saarilta vuohet, niin että sinne osuvat merirosvot eivät saisi ruokatäydennyksiä. Viisataa espanjalaista tutkii saaret läpikotaisin, ja alkaa joukkoteurastus. Neljä vuotta myöhemmin joitakuita englantilaisia tutkimusmatkailijoita nousee maihin Mas-a-tierralle — ja ensimmäinen eläin, jonka he näkevät, on . . . vuohi.

Sitten 1800-luvun lopulla saarille saapuu uusia siirtolaisia . . . ja turisteja. Vuodesta 1936 Mas-a-tierra on ollut luonnonsuojelualuetta. Tänäkin päivänä moni utelias kävijä tutkii saaren läpikotaisin — osaksi Henry Morganin aarteen takia, osaksi löytääkseen jälkiä kuuluisasta ''Robinsonista''!

Venla ratkaisee

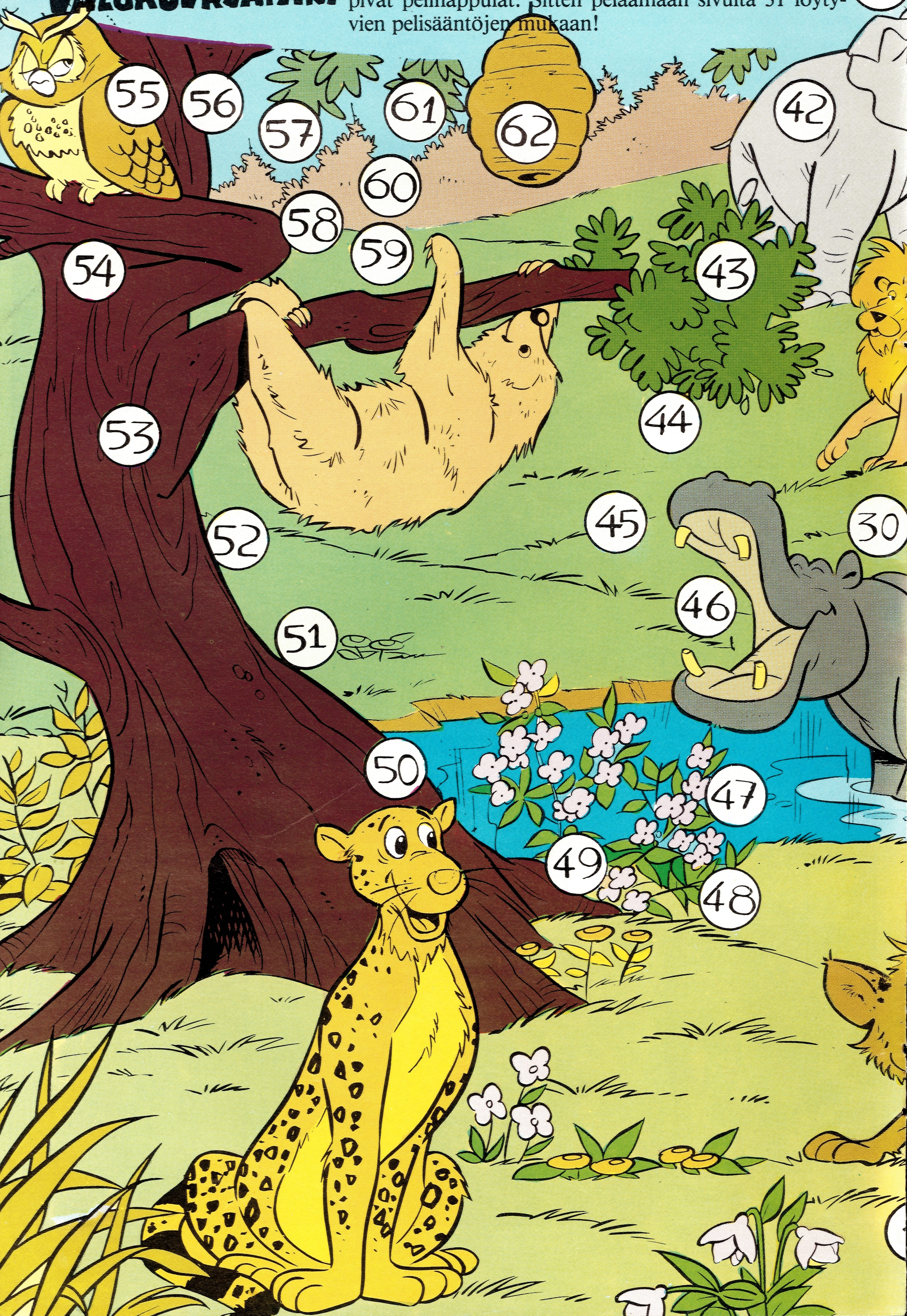

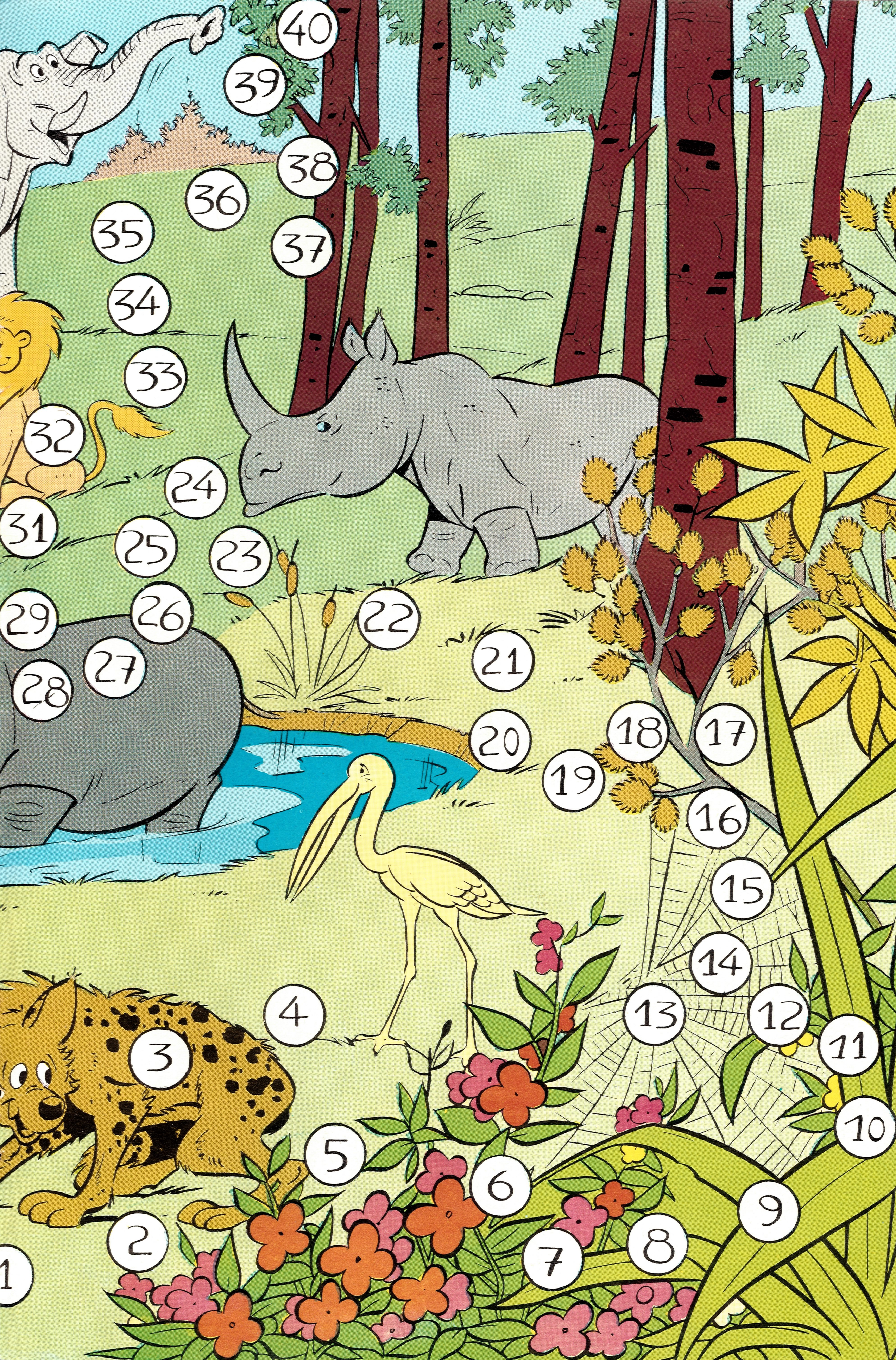
VENLA SIIS ROHKENEE SYYTTÄÄ PANKINJOHTAJAA OMAN PANKKINSA RYÖSTÄMISESTÄ. MILLÄHÄN PERUSTEELLA?

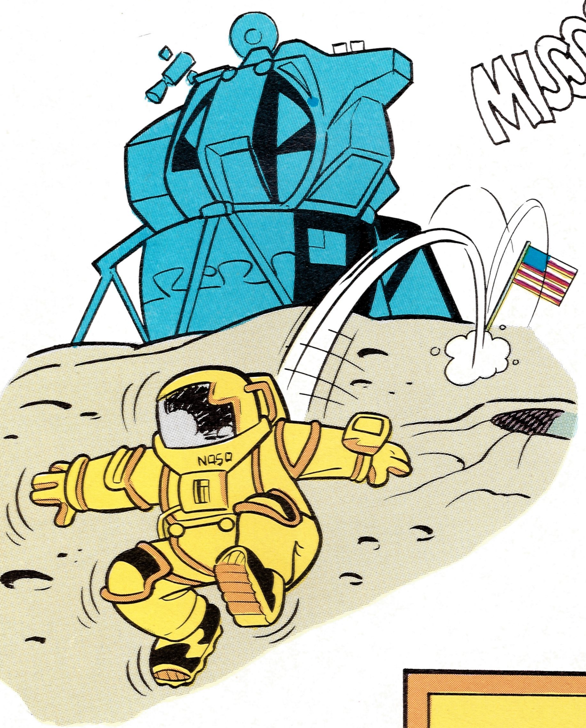
PANKINJOHTAJAN PILKUKAS NENÄLIINA PALJASTI HÄNET.

USKOMATON VALOKUVASAFARI

Kokoa yhteen muutama pelikaveri, järjestä nopat ja sopivat pelinappulat. Sitten pelaamaan sivulta 31 löytyvien pelisääntöjen mukaan!

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

MISSÄ? KOSKA? KUINKA? MIKSI?

Minkä nimisiä olivat ensimmäiset kuussa kävijät? Heinäkuun 16. päivänä 1969 lähti Apollo 11 maasta mukanaan kolme amerikkalaista astronauttia, Neil Armstrong, Edwin Aldrin ja Michael Collins. Ja 21. heinäkuuta kello 3.56 saattoi ensimmäinen ihminen (Armstrong) laskea jalkansa kuun kamaralle. Se oli suuri askel ihmiskunnalle, ja vielä tänäänkin puhutaan ''maailmankaikkeuden valloittamisesta''. Mutta se on vielä kaukana tulevaisuudessa, ja ihminen yrittäköön nyt ensi alkuun maapallon mahdollisuuksien rauhanomaista hyväksikäyttöä.

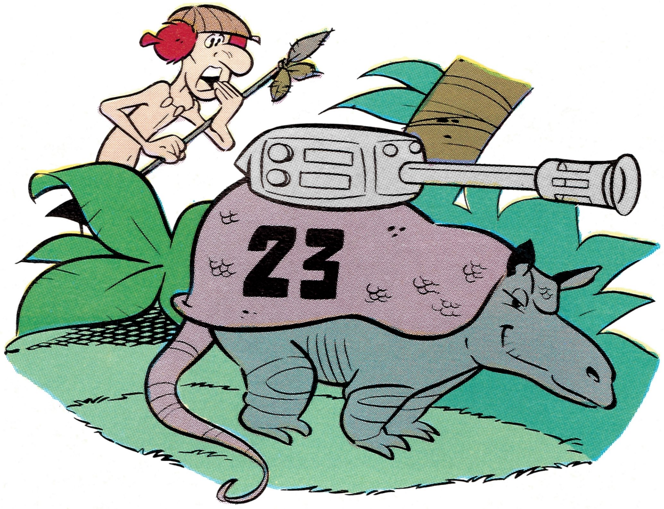
Missä tähdet ovat päivällä? Tietysti ne ovt silloinkin taivaalla — me vain emme näe niitä, kun auringon valo on niin paljon kirkkaampi kuin tähtien loiste. On siis tavallaan epätarkkaa sanoa, että tähdet häviävät taivaalta päivän ajaksi — todellisuudessa ne loistavat päivin öin!

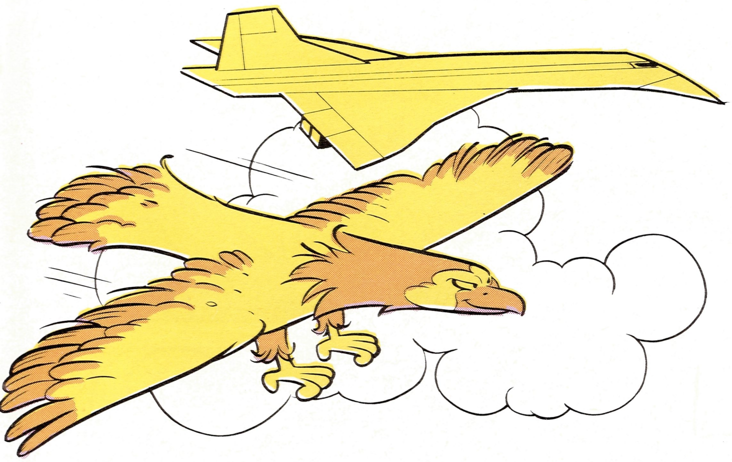
Mikä oikeastaan on kaiku? Ennen maailmassa uskottiin, että vuorten henki tai metsän keiju aiheutti äänen palaamisen takaisin. Mutta oman äänensähän siinä itse asiassa kuulee. Kun huudamme kovaa kohti kallioseinämää, ääniaallot törmäävät siihen ja kimpoavat takaisin. Hiukkasen matkalla viivyttyään ääni palaa takaisin, osuu korviemme tärykalvoihin, ja me kuulemme oman huutomme vielä kertaalleen!

Mistä tulee nimi Pääsiäissaari? Pääsiäisenä 1722 tähyili hollantilainen merikapteeni Roggeveen Tyynen Valtameren saarta ja havaitsi, että saarella oli suuri joukko kivipatsaita. Perin merkillistä! Suurin on peräti 22 metrin korkuinen, monet ovat kaatuneet nurin, ja muutamilla on omituiset kiviset hatut. Noitten 600 kivikolossin varsinainen salaisuus on vielä tänäkin päivänä selvittämättä.

Minkä takia vyötiäisiä on niin vaikea saada kiinni? No, siksi kun nämä arat nisäkkäät uskaltautuvat ulos pesästään vain yön pimeydessä. Koirienkaan avulla niiden pyydystys ei onnistu, sillä ne kaivautuvat oitis turvaan, kun ne vainuavat vaaran. Niiden panssari on paremminkin suojana maan alla kuin turvana hyökkääjiä vastaan. Vyötiäiset elävät Etelä- ja Keski-Amerikassa (siinä syy, miksi niitä on niin vaikea saada kiinni esim. Suomessa . . .), ja ne syövät pikkueläimiä.

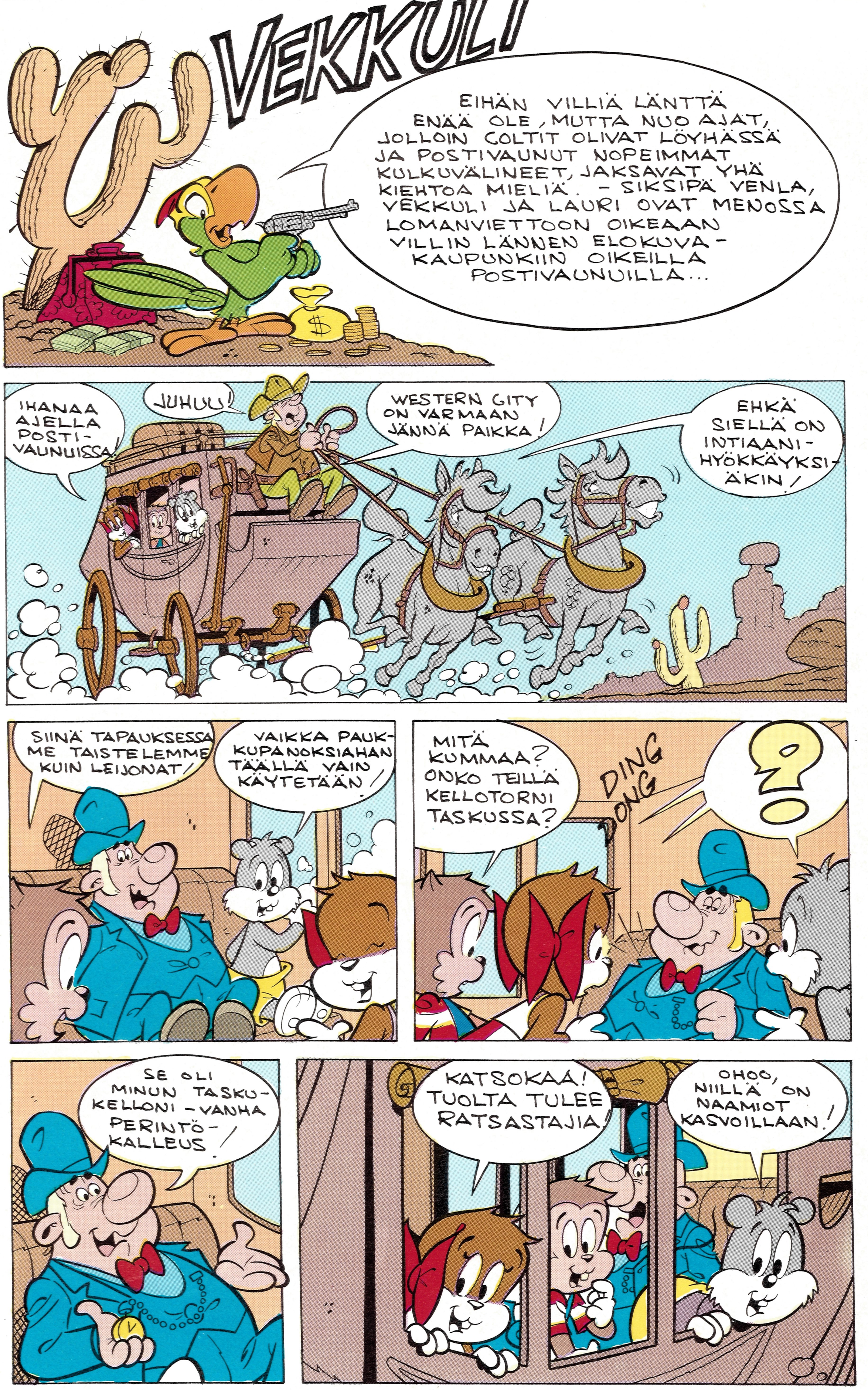

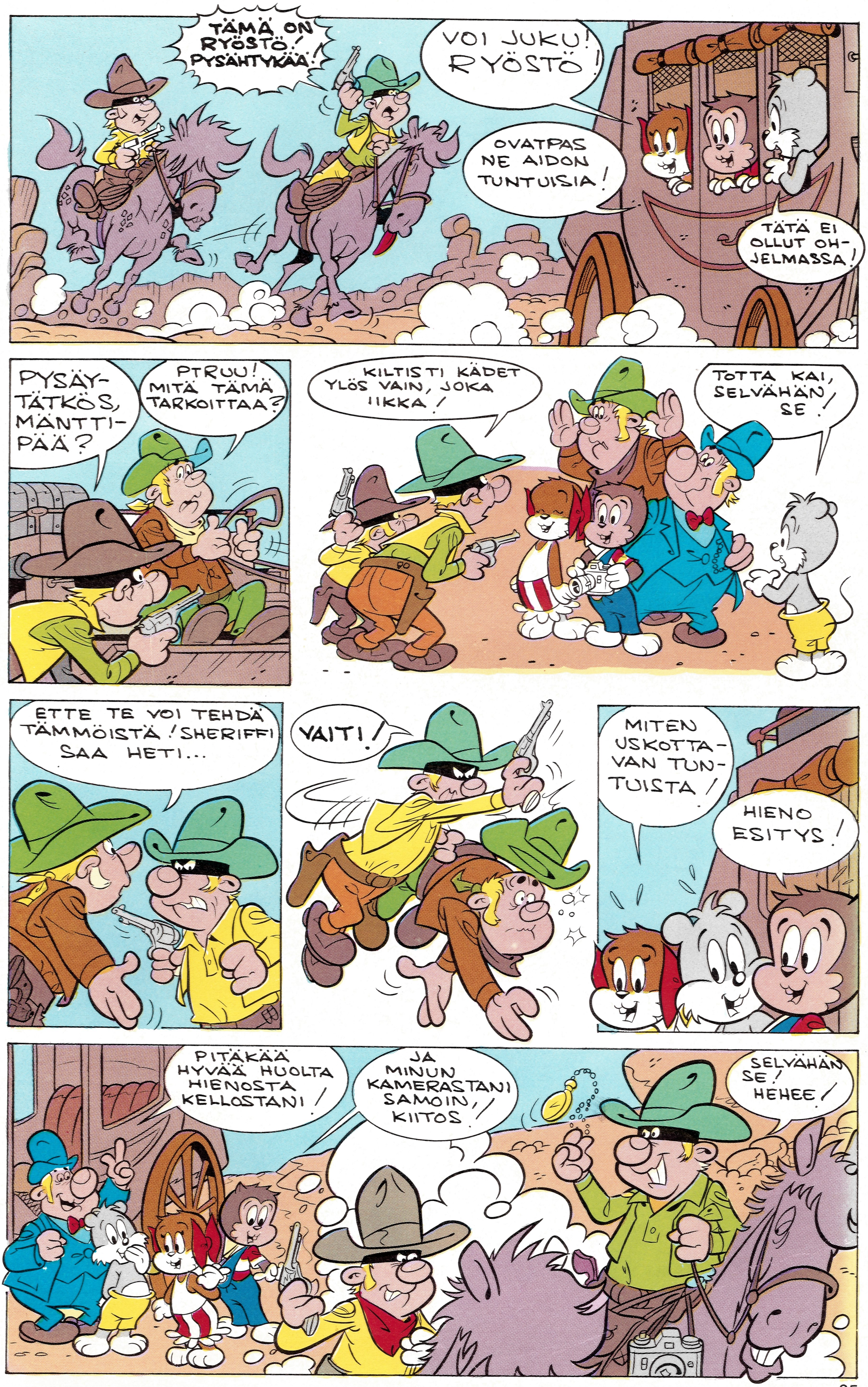

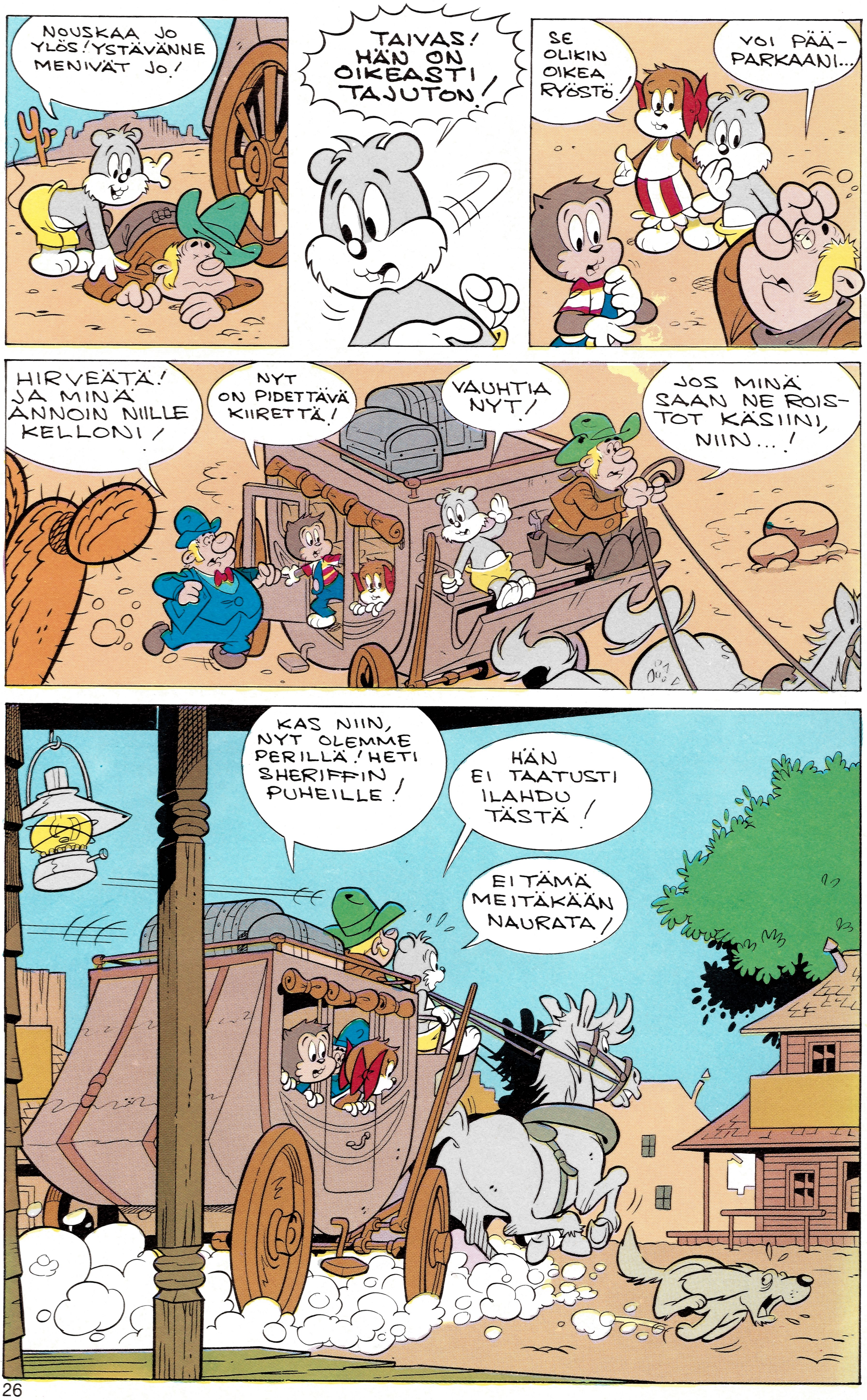
Kuinka sellainen ''jättiläislintu'' kuin Concorde jaksaa nousta ilmaan? No, neljän turbiinimoottorinsa 23 000 hevosvoiman avulla! Kone kuljettaa 2 600 kilometrin tuntinopeudella 132 matkustajaa 20 000 metrin korkeudessa mantereelta mantereelle — ja mukanahan kulkee tietenkin Concorden oma 16 600 kilon paino!

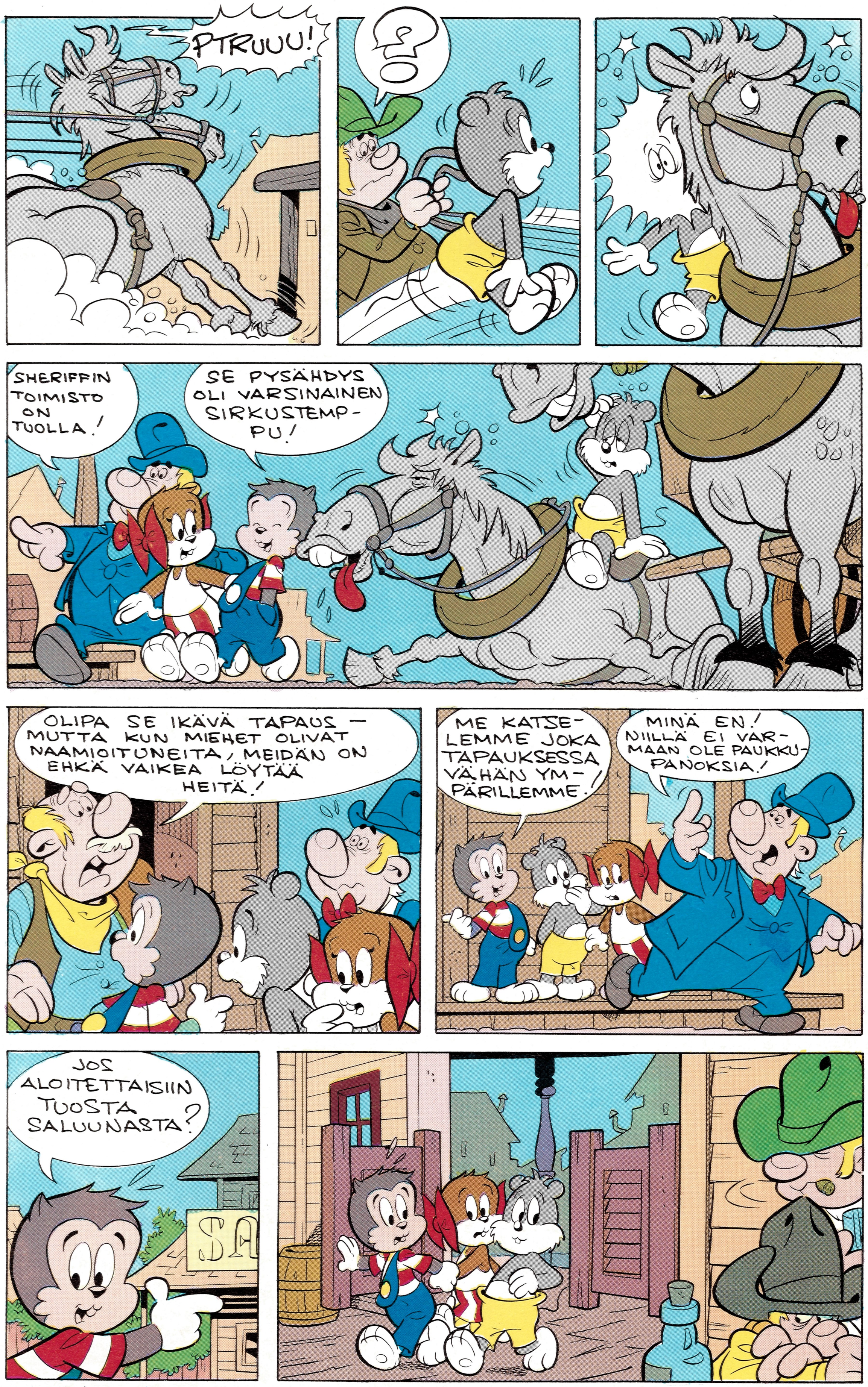
Mistä tulevat kuuluisat Lippizzan hevoset? Itävallan keisarillinen hovihevossiittola oli vuoteen 1918 asti likellä Triesteä, joka silloin oli Itävallan aluetta. Mutta 1919 se siirrettiin Steiermarkiin, jossa maineikkaita hevosia edelleenkin kasvatetaan Wienin Espanjalaista ratsastuskoulua varten. Lippizzan hevoset ovat miltei järkiään kimoja — mutta syntyessään ne ovat kokomustia! Ne saavat perusteellisen koulutuksen — ne jopa oppivat joitakin tanssiaskelia!

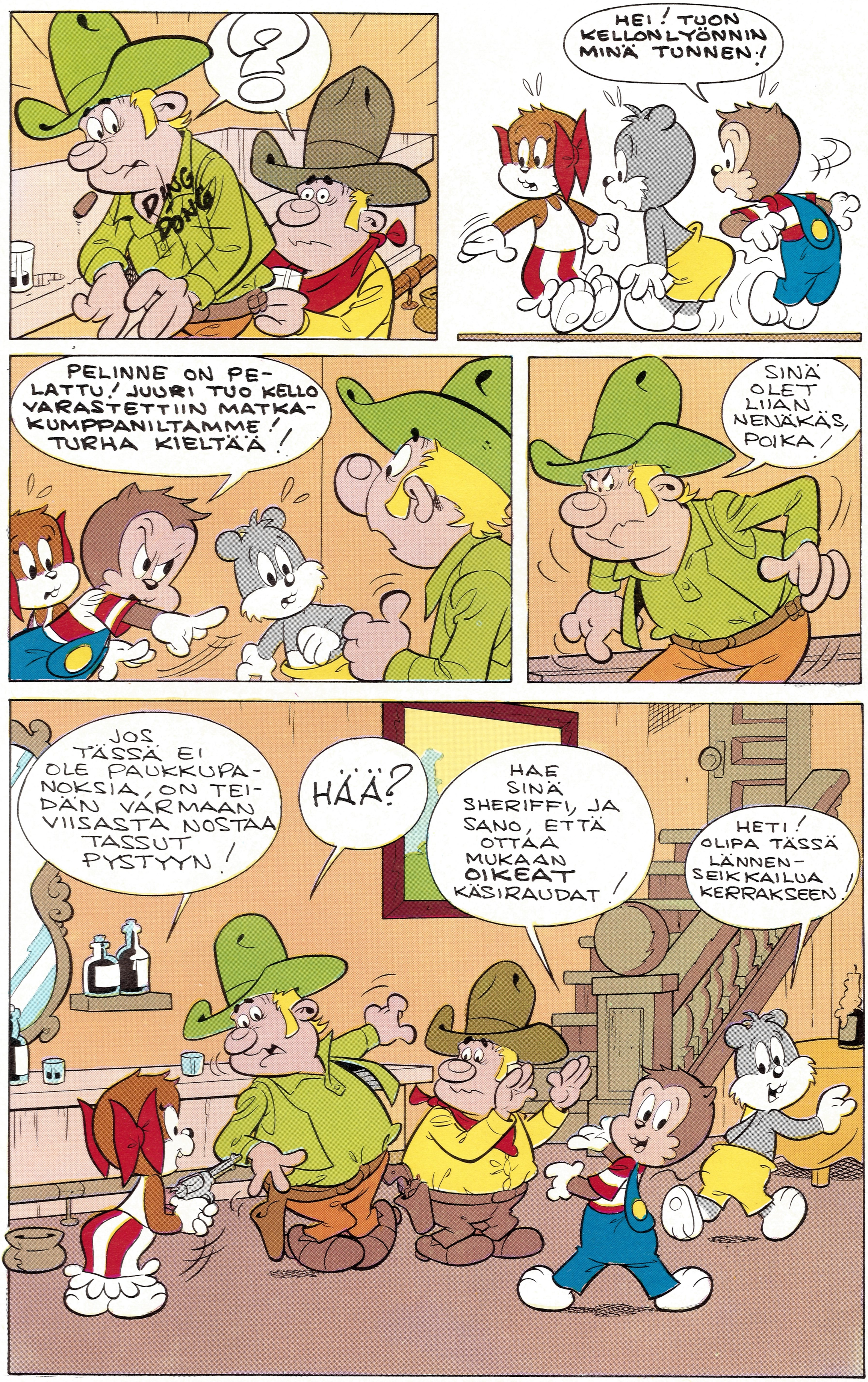

VEKKULI
EIHÄN VILLIÄ LÄNTTÄ ENÄÄ OLE, MUTTA NUO AJAT, JOLLOIN COLTIT OLIVAT LÖYHÄSSÄ JA POSTIVAUNUT NOPEIMMAT KULKUVÄLINEET, JAKSAVAT YHÄ KIEHTOA MIELIÄ. - SIKSIPÄ VENLA, VEKKULI JA LAURI OVAT MENOSSA LOMANVIETTOON OIKEAAN VILLIN LÄNNEN ELOKUVA-KAUPUNKIIN OIKEILLA POSTIVAUNUILLA...
IHANAA AJELLA POSTI-VAUNUISSA!
JUHUU!
WESTERN CITY ON VARMAAN JÄNNÄ PAIKKA!
EHKÄ SIELLÄ ON INTIAANI-HYÖKKÄYKSI-ÄKIN!
SIINÄ TAPAUKSESSA ME TAISTELEMME KUIN LEIJONAT!
VAIKKA PAUK-KUPANOKSIAHAN TÄÄLLÄ VAIN KÄYTETÄÄN!
MITÄ KUMMAA? ONKO TEILLÄ KELLOTORNI TASKUSSA?
DING DONG
?
SE OLI MINUN TASKU-KELLONI - VANHA PERINTÖ-KALLEUS!
KATSOKAA! TUOLTA TULEE RATSASTAJIA!
OHOO, NIILLÄ ON NAAMIOT KASVOILLAAN!

TÄMÄ ON RYÖSTÖ! PYSÄHTYKÄÄ!
VOI JUKU! RYÖSTÖ!
OVATPAS NE AIDON TUNTUISIA!
TÄTÄ EI OLLUT OHJELMASSA!
PYSÄYTÄTKÖS, MÄNTTIPÄÄ?
PTRUU! MITÄ TÄMÄ TARKOITTAA?
KILTISTI KÄDET YLÖS VAIN, JOKA IIKKA!
TOTTA KAI, SELVÄHÄN SE!
ETTE TE VOI TEHDÄ TÄMMÖISTÄ! SHERIFFI SAA HETI...
VAITI!
MITEN USKOTTAVAN TUNTUISTA!
HIENO ESITYS!
PITÄKÄÄ HYVÄÄ HUOLTA HIENOSTA KELLOSTANI!
JA MINUN KAMERASTANI SAMOIN, KIITOS!
SELVÄHÄN SE! HEHEE!

NOUSKAA JO YLÖS! YSTÄVÄNNE MENIVÄT JO!
TAIVAS! HÄN ON OIKEASTI TAJUTON!
SE OLIKIN OIKEA RYÖSTÖ!
VOI PÄÄPARKAANI...
HIRVEÄTÄ! JA MINÄ ANNOIN NIILLE KELLONI!
NYT ON PIDETTÄVÄ KIIRETTÄ!
VAUHTIA NYT!
JOS MINÄ SAAN NE ROISTOT KÄSIINI, NIIN...!
KAS NIIN, NYT OLEMME PERILLÄ! HETI SHERIFFIN PUHEILLE!
HÄN EI TAATUSTI ILAHDU TÄSTÄ!
EI TÄMÄ MEITÄKÄÄN NAURATA!

PTRUUU!
?
SHERIFFIN TOIMISTO ON TUOLLA!
SE PYSÄHDYS OLI VARSINAINEN SIRKUSTEMP-PU!
OLIPA SE IKÄVÄ TAPAUS – MUTTA KUN MIEHET OLIVAT NAAMIOITUNEITA, MEIDÄN ON EHKÄ VAIKEA LÖYTÄÄ HEITÄ!
ME KATSE-LEMME JOKA TAPAUKSESSA VÄHÄN YM-PÄRILLEMME!
MINÄ EN! NIILLÄ EI VAR-MAAN OLE PAUKKU-PANOKSIA!
JOS ALOITETTAISIIN TUOSTA SALUUNASTA?

?
DING DONG
HEI! TUON KELLONLYÖNNIN MINÄ TUNNEN!
PELINNE ON PELATTU! JUURI TUO KELLO VARASTETTIIN MATKAKUMPPANILTAMME! TURHA KIELTÄÄ!
SINÄ OLET LIIAN NENÄKÄS, POIKA!
JOS TÄSSÄ EI OLE PAUKKUPANOKSIA, ON TEIDÄN VARMAAN VIISASTA NOSTAA TASSUT PYSTYYN!
HÄÄ?
HAE SINÄ SHERIFFI, JA SANO, ETTÄ OTTAA MUKAAN OIKEAT KÄSIRAUDAT!
HETI! OLIPA TÄSSÄ LÄNNENSEIKKAILUA KERRAKSEEN!

Anna ja mariseva matkustaja

Anna on jo vuosia ollut töissä lentoemäntänä pienessä lentoyhtiössä, joka kuljettaa lähinnä rasitettuja liikemiehiä konferenssista toiseen. Matkat tehdään pienillä mukavilla potkurikoneilla. Palvelusvuosiensa aikana Anna on kehittynyt verraten tarkkanäköiseksi ihmisten suhteen. Nyt kun hän on aikansa tarkastellut päivän matkustajia, hän vaistoaa, ettei matka tule sujumaan hankaluuksitta. Pahanilmanlintu istuu aivan koneen perällä — äärimmäisen kireä miekkonen silmälaseissaan ynnä liituraitapuvussaan.

Eipä aikaakaan niin lamppu liituraitamiehen istuimen yläpuolella syttyy, ja Anna arvaa, ettei siitä hyvää seuraa. ''Sitähän minä ajattelinkin'', hän miettii harmistuneena. ''Mutta ei auta, on tartuttava härkää sarvista.'' Anna loihtii kasvoilleen viehkeimmän lentoemäntähymynsä ja purjehtii miehen tykö. ''Miten voimme palvella?'' hän tiedustelee hunajaisella äänellä. Liituraitaan sonnustautunut hapannaama vastaa aivan punaisena: ''Kysyttekin vielä! Olemme olleet ilmassa jo kaksi minuuttia, eikä kellekään juolahda mieleen, että minä haluan kahvia! Mikä surkea palvelu.''

Alati enkelimäisesti hymyillen Anna vastaa: ''Tottahan toki te saatte kahvia. Mutta vastakeitettynähän se on parasta, ja siksi laitoinkin sen tulemaan vasta koneen lähdettyä. Vielä pari minuuttia, niin se on valmista.''

Mariseva matkamies luo Annaan happamen katseen. Ei kai nyt joku lentoemäntä sentään pilailisi hänen, johtaja Launo Liimataisen kustannuksella? Ei, sehän on mahdoton ajatus. Vai onko sittenkään . . .

Taas sama lamppu syttyy palamaan, ja liituraitaisen suunnalta kuuluu tuttu tyly ääni: ''Haluaisin kernaasti silmäillä pelastusrenkaitten käyttöohjeita. Tällaisista koneista ei koskaan voi olla liian varma . . .'' Anna tokaisee: ''Tämän koneen reitti ei kulje minkään vesistön yli. Voin toki sen sijaan selvittää teille laskuvarjojen toimintaperiaatteet.''

Silloin vasta liituraitainen tosi kiukkuiseksi äityy. ''Minä en siedä vastaanväittämisiä! En minä, Launo Liimatainen! Laskuvarjoistanne voitte kertoa mitä haluatte sitten kun minä pyydän. Sitäpaitsi, missä minun kahvini on? Se on varmasti jo kiehunut yli. Eikö täällä teistäkin lemua palaneelle?''

''Hän on oikeassa'', tuumii Anna, ''Olisiko kahvi tosiaankin . . .'' Hän sattuu juuri silloin katsahtamaan ulos ikkunasta ja näkee samassa, miten koneen moottorista nousee lieskoja sekä paksuja savupilviä. Moottori yskii ja paukkuu, ja kone menettää vähitellen korkeutta. Anna yrittää säilyttää mielentyyneytensä — mikä ei suinkaan ole helppoa — ja kysyy koneen kapteenilta: ''Milloin voin alkaa valmistaa matkustajia hyppäämään?'' ''Vielä viisi minuuttia, niin tulemme tasangon yläpuolelle. Sinne voi helpommin tehdä hätälaskun, ja matkustajien on turvallisempaa hypätä.''

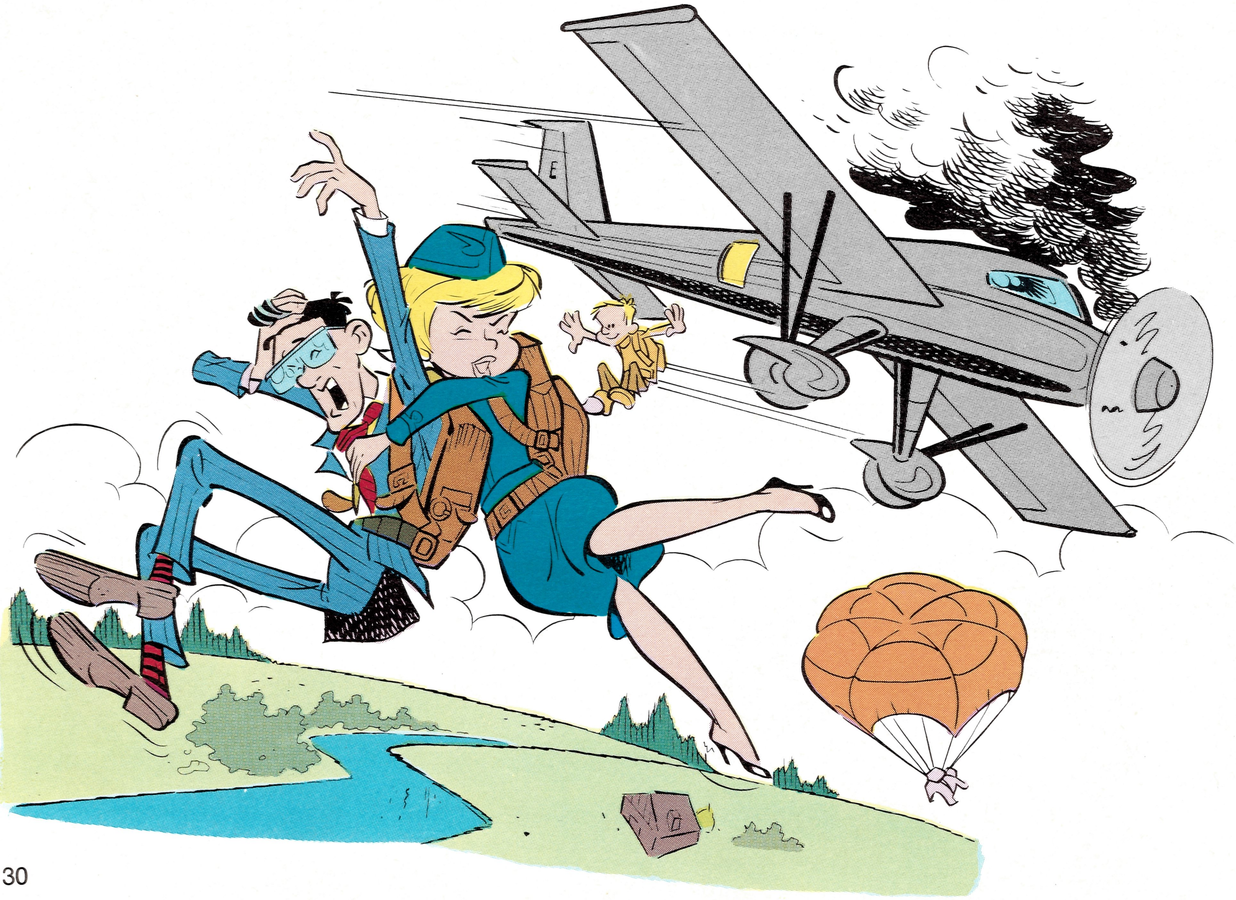
Anna selittää tilanteen matkustajille tyynen rauhallisena: ''Meidän kaikkien on poistuttava koneesta yksi kerrallaan, ja pyydän teitä toimimaan täsmällisesti ohjeitteni mukaan. Ottakaa kukin laskuvarjo ja kiinnittäkää se tiukasti paikalleen, sitten . . .'' Tuttu ääni keskeyttää Annan: ''Tulkaa näyttämään miten tämän kapineen kanssa oikein menetellään . . . Tulkaa tänne heti paikalla!''

Vaikka Anna onkin tottunut hankaliin matkustajiin ja vaikka hän on luonteeltaan varsin kärsivällinen, hänen on pinnisteltävä ankarasti voidakseen vielä hymyillä ystävällisesti: ''Tehtäväni on palvella KAIKKIA matkustajia. Yrittäkää siis painaa mieleenne, mitä olen sanonut ja lakatkaa olemasta noin sietämättömän itsekeskeinen.'' Liituraitamies herkiää marisemasta ja tuijottaa vain tylsästi eteensä suu auki loksahtaneena. Näin ei hänelle ole koskaan aikaisemmin puhuttu.

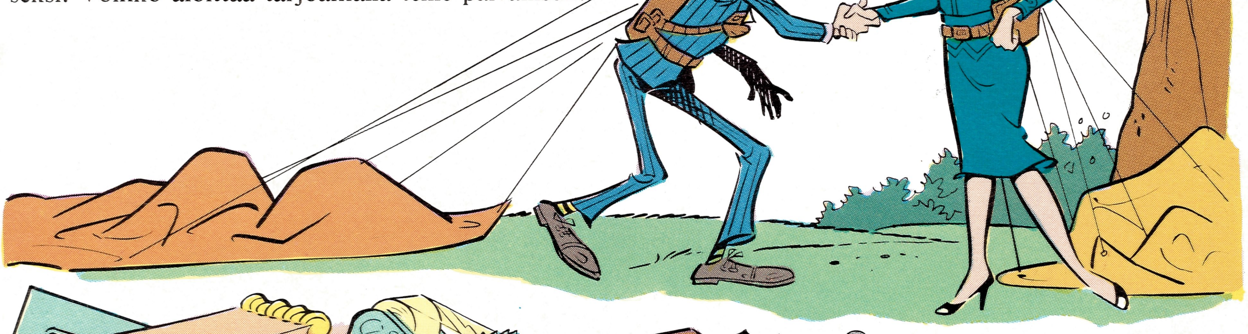
Anna ohjaa matkustajat hätäuloskäyntiluukulle ja kertaa vielä ohjeet: ''10 sekunnin vapaa pudotus ja sitten vedätte narusta. Onnea matkaan!'' Ja yksi toisensa jälkeen matkustajat hyppäävät.

Valkeat laskuvarjot aukeavat kaukana Annan alapuolella kuin suunnattomat sienet. Anna aikoo vielä käydä sanomassa kapteenille jotain ennen omaa hyppäämistään ja kun hän kääntyy, kenet hän näkeekään ellei erästä tiettyä liituraitamiestä, joka tuijottaa häntä kauhuissaan: ''N-neiti hyvä, m-minä jään koneeseen. M-minä e-en uskalla!''

Silloin Anna kietaisee käsivartensa tärisevän miekkosen ympärille, ja ennen kuin tämä ehtii tajuta mistä on kysymys, Anna on jo hypännyt koneesta! Liituraitamies on jäykkänä pelosta, mutta Anna kiljuu hänen korvaansa: ''Vetäkää narusta!'' Ja kun hankalan matkustajan laskuvarjo aukeaa, Anna muistaa ajatella myös itseään ja aukaisee oman laskuvarjonsa. Se toimii moitteettomasti, ja muutaman minuutin kuluttua Anna on laskeutunut ehjin nahoin alas niittylle.

Kohta Anna huomaa heiveröisen, pöllämystyneen näköisen hahmon lähestyvän häntä laskuvarjoa perässään raahaten. ''Olette pelastanut henkeni, ja samoin olen teiltä oppinut elämäni läksyn! Aloitan tästä hetkestä uuden elämän ja ryhdyn paremmaksi ihmiseksi. Voinko aloittaa tarjoamalla teille päivällisen? Vastatkaa kyllä, neiti kiltti?'' Anna katsoo nauraen aiemmin niin ylettömän hankalan Launo Liimataisen ruttaantunutta liituraitapukua: ''Kyllä, mikäli lupaatte, ettette ikinä enää sonnustaudu tuohon asuun. Se muistuttaa minua aivan liiaksi marisevista matkustajista.''

Moi!

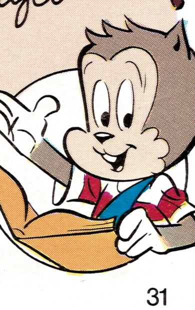
Tästä tulevat sen uskomattoman valokuvaussafarin pelisäännöt — itse pelihän on sivuilla 20—21:

1. Se aloittaa, joka ensiksi heittää nopalla ykkösen. Filmi kameraan ja liikkeelle!
3. Olet kompastunut hyeenaan ja joudut hieromaan kipeätä jalkaasi. Odota yksi heittokierros!
13. Olet takertunut hämähäkin verkkoon. Irti et pääse muutoin kuin palaamalla takaisin alkuun!
18. Jätät katkomatta kauniit pajunoksat. Hyvä! Jatka matkaasi ruutuun 22!
29. Olet vapauttanut virtahevon punkin kiusoista! Kaunista! Kiitokseksi saat jatkaa 31:een!
32. Vedit leijonaa hännästä, ja kun se karjui, sinä jäykistyit kauhusta. Odota kolme heittokierrosta!
33. Pelkäät sarvikuonon terävää sarvea ja kapuat puuhun. Kapua saman tien numeroon 38!
40. Se joka heittää tästä kuutosen tai ykkösen saa luistella saman tien norsun kärsää ja selkää pitkin virtahevon suuhun (46)!
48. Olet juossut kilpaa gepardin kanssa. Rohkeus palkitaan: lepää kaksi heittokierrosta!
53. Matkit laiskiaista — mutta nukahdatkin saman tien. Nukut kolme heittokierrosta! Mutta se, joka sinä aikana pysähtyy samaan ruutuun, saa aloittaa kokonaan alusta!
55. Olet herättänyt pöllön. Laula sille kehtolaulu!

56—
61. Mehiläiset eivät pidä siitä että niiden pesän päälle pysähdytään oleilemaan. Ruutujen 56 ja 61 välillä täytyy siis saada nopalla kuutonen, jotta pääsisi maaliin!

Nyt siis pelaamaan! Ja pitäkää hauskaa ensi kertaan!

Klapukaija

Julkaisija:
Kirjakerho Lasten Kirjapaketti,
Mestarikustannus Oy
Postiosoite:
Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124,
00121 Helsinki 12, puh. 90-649421
Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki

Toimitus:
Jorma Opas (vastaava), Soile Kaukoranta
Latomo: Typoteam Oy, Helsinki
Paino: Intergrafica, Milano
ISSN 0359-548X

JA LOPUKSI . . .

"Hyvä hyvä, minä luovutan!"